

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 19.11.2001
KOM(2001)696 slutlig

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

**Uppföljningsrapport om Europaparlamentets resolution om ansvarsfrihet för
kommissionen 1999**

**[Europaparlamentets resolution (A5-0113/2001) om ansvarsfrihet för den allmänna
budgeten 1999]**

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1.	SAMMANFATTNING:	4
2.	Europaparlamentets beslut om avslutande av räkenskaperna för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 1999.....	9
3.	Europaparlamentets resolution innehållande de anmärkningar som utgör en integrerad beståndsdel av beslutet om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 1999	13
3.1.	Tillgång till information	13
3.2.	Revisionsförklaring	14
3.3.	Rådet.....	15
3.4.	Medlemsstater	15
	i Medlemsstaternas ratificering av konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen	
	ii Medlemsstater som kritiserats i revisionsrättens årsrapport 1999	
	iii Medlemsstaternas siffror om oegentligheter är lägre än revisionsrättens	
	iv Egna medel	
	v EUGFJ - garantisektionen	
	vi Strukturfonder	
	vii Oegentligheter i Europeiska socialfonden	
	viii Medlemsstaternas revisorer bör kunna granska användningen av EU-medel	
	ix Felaktigheter på 418 miljoner euro i revisionsförklaringen	
3.5.	Revisionsrätten.....	26
3.6.	Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF)	26
3.7.	Kommissionen.....	29
	i Retroaktivitet och proportionalitet - Flechard-ärendet	
	ii Lin	
	iii Förfalskade mjölkprodukter	
	iv Utvidgningen	
	v Livsmedelsbistånd till Ryssland	
	vi Kärnsäkerhet	
	vii "Undersökning" av delegationerna	
	viii Delegationen i Sarajevo	
	ix Delegationen i Jerusalem	
	x Representationen i Stockholm	
	xi Delegationen i Washington	
	xii Europe Aid	
	xiii Institutet för Europa-Latinamerikafrågor (IRELA)	
	xiv ACEAL	
	xv A-30 stöd	
	xvi Politik - medel till organisationer som respekterar grundläggande mänskliga rättigheter	
	xvii Internationell samordning av biståndsgivare (inbegripet FN)	
	xviii Icke-statliga organisationer	
	xix Utvecklingsbistånd	
	xx Energisektorn	
	xxi Inre politik	
	xxii Gemenskapsorgan	
	xxiii Gemensamma forskningscentret	
	xxiv Leonardo / kontor för tekniskt stöd	
	xxv Narkotikamissbruk och sexturism	
	xxvi Administrativa utgifter	

3.8. Handlingsplanen i tio punkter..... 57

I Att överlämna till Europaparlamentet: Generaldirektoratens årliga planer, tjänstebeskrivningar och bedömningar av A1-tjänstemän, avgångar enligt artikel 50 och 51, avsked av A1-tjänstemän

II Årlig förklaring som skall undertecknas av generaldirektoraten

III Serietabell för varje generaldirektorat

IV Uppföljning av revisioner, utvärderingar och budgetgenomförande

V Yppande av uppgifter

VI Anmälan

VII Disciplinära förfaranden och sanktioner

VIII Blaklistan

IX Indrivning av förlorade medel

X Arkivering

Bilaga 2

1. SAMMANFATTNING:

I/ Bakgrund

1/Uppföljningsrapportens tillämpningsområde

I artikel 276 i fördraget fastställs förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet. Där föreskrivs att "kommissionen skall vidta alla lämpliga åtgärder för att rätta sig efter iakttagelserna i besluten om ansvarsfrihet och andra iakttagelser från Europaparlamentet om verkställigheten av utgifterna [...] På begäran av Europaparlamentet eller rådet skall kommissionen rapportera om de åtgärder som den har vidtagit mot bakgrund av dessa iakttagelser och kommentarer, särskilt om de instruktioner som den har gett de avdelningar som ansvarar för budgetens genomförande." I enlighet med parlamentets begäran utarbetar kommissionen två uppföljningsrapporter: en om rådets rekommendation och en om Europaparlamentets resolution. Rapporterna skickas till alla de övriga institutionerna.

2/Uppföljningsrapportens syfte

I enlighet med fördraget är syftet med denna uppföljningsrapport huvudsakligen att presentera de åtgärder som redan vidtagits eller som kommer att vidtas av kommissionen som svar på kommentarerna och rekommendationerna i Europaparlamentets resolution om ansvarsfrihet av den 4 april 2000.

Kommissionen noterar att åtgärderna redan väl följer rekommendationerna, både när det gäller genomgripande reformer av förvaltning och kontroll (avsnitt II i sammanfattningen) eller korrigering av fel och oegentligheter i samband med dess allmänna uppdrag att skydda Europeiska unionens ekonomiska intressen (avsnitt III). I vissa fall kan dock inte kommissionen genast tillmötesgå alla krav från parlamentet (avsnitt IV). Kommissionen anser slutligen att Europaparlamentet kan utföra verkningsfulla kontroller av kommissionens arbete tack vare informationen till den myndighet som beviljar ansvarsfrihet (avsnitt V). Avsnitt VI i sammanfattningen innehåller slutsatser.

II/Uppföljningen i förhållande till reformen av verktygen för förvaltning och kontroll

Europaparlamentets resolution ger brett stöd till kommissionens egen hållning i fråga om förbättringen av den finansiella förvaltningen och bygger i stort sett på samma synsätt. Kommissionen noterar att genomförandet av reformen följer Europaparlamentets rekommendationer, särskilt i fråga om handlingsplanen i tio punkter. Ändringen av budgetförordningen är en av reformens hörnstenar.

Handlingsplanen i tio punkter

Kommissionen anser att resolutionen om ansvarsfrihet ger stöd och uppmuntran till dess reformpolitik på detta område.

Detta gäller till exempel aktörernas ökade ansvar, som framförallt leder till en mer detaljerad definition av de mål som varje generaldirektorat skall uppfylla (se punkt 10.I): enskilda

arbetsbeskrivningar, utvärdering av tjänstemän och en årlig arbetsplan för varje generaldirektorat. Den årliga förklaringen och rapporten som generaldirektörerna och enhetscheferna skall underteckna (se punkt 10.II) och som kommer att göra det lättare att bedöma kvaliteten på kommissionens förvaltning ingår i samma mål. Kommissionen går inte med på att rangordna de olika avdelningarnas prestationer (se punkt 10.III) på grund av att de olika generaldirektoratens politik och förvaltningsmetoder skiljer sig åt. Den anser dock att de nya verktygen kommer att göra det lättare att i framtiden identifiera såväl goda arbetsmetoder som den politik som ytterligare behöver förbättras.

På liknande sätt läggs i kommissionens reform tonvikten på förvaltningskontroller (inklusive utvärdering) och oberoende internrevision av dess verksamhet (se punkt 10.IV). Kommissionen har därför förstärkt sin kontroll och sina revisionsresurser, dels inom varje generaldirektorat, dels genom upprättandet av den centrala finanstjänsten och internrevisionstjänsten. Kommissionen lägger också större vikt vid utvärdering för att kunna mäta kvaliteten på förvaltningen och kontrollera om de uppställda målen verkligen uppnås. För att en sådan politik skall bli lyckosam måste informationen inom kommissionen skötas på ett rationellt sätt. Detta tas upp i en särskild arbetsplan (se punkt 10.X).

För det tredje är kommissionen, liksom Europaparlamentet, angelägen om att garantera institutionens integritet och öppenhet. Av detta skäl kommer kommissionen, så långt det är möjligt, att sträva mot den ansvarsfrihetsbeviljande myndighetens mål beträffande offentliga myndigheters etik och integritet och om deras stärkta befogenheter när det gäller disciplinärenden (se punkterna 10.V, 10.VI och 10.VII).

Skyddet av Europeiska unionens ekonomiska intressen är en av kommissionens prioriteringar. Förbättringen av verktygen för att återvinna felaktigt utbetalda belopp är en ständigt aktuell fråga som finns med i reformprocessen (se punkt 10.IX). Kommissionen har utarbetat flera åtgärder för att stärka och klargöra befogenheterna för varje enskild person, ge de beviljande tjänstemännen mer ansvar och befästa metoderna för att noggrannare bevaka de belopp som skall återvinnas. Metoderna för att förebygga bedrägeri har också förbättrats (uteslutning av misstänka anbudssökande från anbudsförfaranden, informationsutbyte med medlemsstaterna osv.) Genom de centraliserade databaserna för kontrakt och kontraktsparter kommer man att på samma sätt kunna kontrollera alla stadier i kontraktsförhållandena mellan kommissionen och de slutliga mottagarna (se punkt 10.VIII).

Efter det så kallade Fléchardfallet kommer kommissionen slutligen att anta riktlinjer för genomförandet av proportionalitetsprincipen i fråga om skuldeftergifter.

2/ Andra reformer

Kommissionen anser att resolutionen om ansvarsfrihet ger stöd till dess åtgärder på flera andra områden, till exempel följande:

- En stor del av Europaparlamentets resolution upptas av **externa åtgärder**. Som ett komplement till andra åtgärder i samband med reformen av kommissionen, har kommissionen på detta område inlett reformer som bland annat syftar till att klargöra frågor om internt ansvar, förbättra programplaneringen, avveckla kontoren för tekniskt bistånd och, där det är möjligt, avsluta gamla och vilande åtaganden. Kommissionen är öppen för att fortsätta en konstruktiv och framåtblickande dialog med parlamentet om eventuella ytterligare åtgärder för att förbättra hjälpleveransernas kvalitet och hastighet. I stort görs ansträngningar för att rationalisera personalanvändningen, till exempel genom delegering till delegationerna och

upprättandet av EuropAid, vilka är centrala inslag i reformen av biståndsverksamheten. När det gäller mer specifika frågor, som de finansiella relationerna med FN, omförhandlar kommissionen för närvarande ramavtalet mellan EG och FN. Detta bör göra det möjligt att förbättra de praktiska arrangemangen för revision och rapportering av EU-finansierade insatser som genomförs av FN-kontor. När det gäller kärnsäkerhet i de central- och östeuropeiska länderna inledde kommissionen åtgärder i september 2000 för att förenkla och rationalisera sin medverkan.

- **Finansiella korrigeringar för strukturfonderna** är en viktig reformfråga. I de förordningar¹ som antogs i mars 2001 fördelas ansvaret mellan medlemsstaterna och kommissionen på detta område. Förordningarna bygger på metoderna för avslutandet av jordbruksräkenskaperna.

III/ Skydd av Europeiska unionens ekonomiska intressen

Resolutionen om ansvarsfrihet tar upp enskilda fall av eventuellt oberättigade eller oegentliga utbetalningar eller beteenden. Vissa av fallen har anmälts till den myndighet som beviljar ansvarsfrihet. Anmälningarna kommer från revisionsrätten, men också från kommissionen själv, som ett led i öppenheten gentemot budgetmyndigheten. Kommissionens information låg till exempel till grund för parlamentets slutsatser och rekommendationer om de upptäckta förvaltningsproblemen. Eftersom kommissionen som regel hade informerats om dessa fall hade dock relevanta åtgärder redan beslutats i de flesta fall. Som ett led i dess mer omfattande uppdrag att skydda Europeiska unionens ekonomiska intressen strävar kommissionen efter att korrigera alla oegentligheter så fort som möjligt.

Det finns flera talande exempel:

- När det gäller den **gemensamma jordbrukspolitiken** har kommissionen, enligt parlamentets önskan, förstärkt åtgärderna för att tackla en rad problem:

- På grund av Italiens och Spaniens fortsatta problem med tilläggsavgifterna på mjölk har kommissionen inlett överträdelseförfaranden mot dessa medlemsstater och beslutat att minska förskotten för fyra medlemsstater. Dessa åtgärder tillsammans med kommissionens nya sanktionsbefogenheter i enlighet med den nyligen ändrade tillämpningsförfordningen för kvoter har lett till gradvisa förbättringar i dessa medlemsstater.

- Det danska kontoret med ansvar för exportbidrag har på kommissionens uppmaning tagit itu med de många återstående fallen av icke frisläppta garantier. Detta gjorde det möjligt att minska dessa fall med en faktor 10. En särskild revision av detta ärende kommer att ske.

- OLAF har gjort undersökningar i Spanien och Italien angående linodling och uppblandning av mjölkprodukter. Andra utredningar pågår och kommissionen undersöker för närvarande vilka finansiella åtgärder som skall vidtas i förfarandet för avslutande av räkenskaper.

¹ Förordning nr 438/2001 och nr 448/2001.

- När det gäller **strukturfonderna** har kommissionen vidtagit omfattande åtgärder i fråga om ESF-betalningar i Nederländerna och Spanien. I dessa två fall har förfaranden inletts enligt artikel 24² i samordningsförordningen.

- När det gäller **externa åtgärder** har kommissionen noggrant kontrollerat och följt upp de revisioner som utförts, särskilt i fråga om representationen i Stockholm där disciplinära förfaranden har inletts i ett fall. När det gäller delegationen i Washington har ärendet överlämnats till OLAF. Kontrollen har lett till finansiella åtgärder, till exempel utfärdandet av betalningskrav (den officiella termen är debetnota) beträffande IRELA eller inledningen av en OLAF-undersökning (till exempel om ACEAL).

- Kommissionen granskar alla **felaktigheter i revisionsförklaringen** som upptäckts av revisionsrätten för att besluta om vilka åtgärder som är lämpligast. Kommissionens uppföljningsåtgärder är uttömmande.

Kommissionen återvinner felaktigt ubetalade belopp, i den utsträckning det är möjligt och relevant.

Förordningarna för jordbrukssektorn garanterar att felaktigheter normalt sett upptäcks vid kontrollerna i efterhand. När det gäller strukturfonderna (som liksom jordbruket är ett stort utgiftsområde) är det inte nödvändigt att återvinna belopp för icke stödberättigande utgifter eftersom man kan göra avräkningar mot aktuella stödberättigande utgifter.

Det är dock inte alltid möjligt att återvinna identifierade belopp. Vidare undersökningar kan visa att det inte förekommit några felaktigheter, nya sakförhållanden kan uppenbaras och bestämmelserna kan tolkas olika. Kommissionen kommer att vidta rättsliga åtgärder när den anser att fordran är berättigad.

Kommissionen försöker ytterligare klargöra skillnaden mellan oegentligheter och bedrägeri genom förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om straffrättsligt skydd av gemenskapens ekonomiska intressen. Förslaget innehåller en definition av bedrägeri och grovt bedrägeri. I artikel 1.2 i förordning nr 2988/95 definieras begreppet oegentlighet.

IV/ Rekommendationer som kan genomföras till fullo

Det finns ingen större oenighet mellan kommissionen och Europaparlamentet.

Ibland uppstår emellertid en konflikt mellan en begäran och respekten för den enskildes mänskliga rättigheter.

I andra fall gäller parlamentets invändningar särskilda svårigheter som gör det omöjligt att vidta de planerade åtgärderna. Hindren är i allmänhet rättsliga. Det finns exempel på detta i handlingsplanen i tio punkter där kommissionen inte alltid kan följa kraven från den myndighet som beviljar ansvarsfrihet. Kommissionen vill att bedömningen av enskilda tjänstemän skall förbli intern. När det gäller avskedanden av A1-tjänstemän regleras kommissionens befogenhet av tjänsteföreskrifterna som dock tillåter betydande påföljder. Inom ramen för den administrativa reformen utformas förfaranden beträffande yrkesmässig

² Förordning (EEG) nr 4253/88: Minskning, tillfälligt upphävande och tillbakadragande av stöd.

inkompetens. De befintliga rättsliga skyldigheterna begränsar också den information som OLAF kan överlämna till den myndighet som beviljar ansvarsfrihet.

Ibland, slutligen, kan kommissionen inte tillmötesgå parlamentets krav av tekniska eller materiella orsaker. Det gäller framförallt felfrekvensen i revisionsförklaringen. Kommissionen har inte möjlighet att ge en felfrekvens för den allmänna budgeten, än mindre sektor för sektor.

Kommissionen delar den ansvarsfrihetsbeviljande myndighetens synpunkter på principerna och målen i resolutionen. Med tanke på de nya arrangemangen för disciplinnämnden kommer kommissionen emellertid att hålla fast vid sitt förslag i vitboken.

V/ Policy för information till den myndighet som beviljar ansvarsfrihet

Under förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet följde kommissionen till fullo skyldigheterna i fördraget och försåg parlamentet med en mängd detaljerad information som gjorde det möjligt för parlamentet att agera i egenskap av den myndighet som beviljar ansvarsfrihet.

Kommissionen har förbättrat sina rapporteringsmetoder. Parlamentet får varje vecka siffror över budgetgenomförandet. Det kommer att få information om kommissionens revisioner via årsrapporterna från internrevisionstjänsten och OLAF. Tack vare utvecklingen av verktyg för revision, utvärdering, kontroll och rapportering kommer kommissionen att kunna ge mer detaljerad information.

Det är fortfarande mycket viktigt att se till att konfidentialiten respekteras och att överlämnandet går korrekt till. 1999 års förfarande för beviljande av ansvarsfrihet visade att ramavtalet utgör en effektiv och tillfredsställande ram för samarbete mellan kommissionen och parlamentet.

VI/ Slutsatser

Kommissionen vill slutligen betona att mycket har gjorts under den begränsade tidsperioden mellan beslutet om ansvarsfrihet och publiceringen av denna rapport. Det står dock klart att det kommer att ta mycket längre tid att tillmötesgå vissa av parlamentets krav: reformer, utredningar och förändringar av förvaltningssystemen måste noggrant studeras och förberedas för att få så positiv effekt som möjligt under de kommande åren. Detta gäller bland annat för förändringar i de befintliga avtalsbestämmelserna inom forskningspolitiken, omplacering av personal inom området för externa åtgärder och, mer allmänt, det fullständiga genomförandet av kommissionens reformprocess. Kommissionen framhåller dock återigen att uppföljningen av beslutet om ansvarsfrihet inte avslutas i och med denna rapport, eftersom frågan om en förbättring av förvaltningen av EU-medel kräver ständiga arbetsinsatser.

Enligt kommissionen är förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet en viktig del av processen för att förbättra kommissionens finansiella förvaltning. Därför har kommissionen noggrant studerat parlamentets rekommendationer. Detta dokument visar att det finns en bred enighet om de huvudsakliga principerna och målen och även om de åtgärder som måste vidtas för att uppnå dem. De har redan gett positiva resultat och reformprocessen kommer att fortsätta i denna riktning.

2. EUROPAPARLAMENTETS BESLUT OM AVSLUTANDE AV RÄKENSKAPERNA FÖR GENOMFÖRANDET AV EUROPEISKA UNIONENS ALLMÄNNA BUDGET FÖR BUDGETÅRET 1999

Europaparlamentet

1-4. (beskrivning av konton/resurser/utgifter/balansräkning)

5. oroas över det faktum att misslyckandet med att upprätta heltäckande bokslut tyder på brister i relevant kontroll av uppgifter, i övervakningen av förvaltningen och i budgetförfarandena; uppmanar kommissionen att införa ett effektivt bokföringssystem som gör det möjligt att upptäcka anomalier i god tid; uppmanar kommissionen att införa förfaranden som möjliggör för varje generaldirektorat och delegation att upprätta psovisoriska samlade bokslut var sjätte månad; noterar att systemet kommer att vara fullständigt funktionsdugligt senast 2003, enligt reformprogrammet,

Kommissionens svar på punkt 5:

Kommissionen har börjat införa ett nytt system för regelbundna uppgiftskontroller. Ett första försök gjordes med avslutandet av räkenskaperna för år 2000.

Kvaliteten på uppgiftsinsamlingen för utarbetandet av inkomst- och utgiftsredovisningen för år 2000 var mycket högre än under tidigare år. Kommissionen har utfört flera kontroller av uppgifterna i de enskilda delarna av inkomst- och utgiftsredovisningen för att se till att de är korrekta och sammanhängande.

Kommissionen har gett förbättringen av kontrollsystemet för budgetgenomförandet hög prioritet. Kommissionen utarbetar för närvarande följande för budgetmyndigheten och den myndighet som beviljar ansvarsfrihet:

- Veckovisa tabeller över budgetgenomförandet baserade på utanordnarens uppgifter i elektronisk form. Tabellerna visar det senaste läget i budgetgenomförandet för budgetbeslut.***
- Månatliga och kvartalsvisa redovisningar av räkenskaperna för genomförandet, som publiceras på webbplatsen Europa. I kvartalsredovisningen finns också en kortfattad analys av de viktigaste frågorna i samband med genomförandet, jämfört med närmast föregående år.***
- Ett månatligt förvarningssystem för jordbruksutgifter.***
- Planen för genomförandet av 2001 års budget, som har utformats i syfte att bli ett förbättrat förvaltningsverktyg för kontroll av budgetgenomförandet.***
- Den årliga rapporten om finansiell förvaltning, som innehåller en ingående analys av budgetgenomförandet med tonvikt på budgetutfallet. Av rapporten framgår vad som uppnåtts jämfört med planen och antagandena när budgeten antogs.***

- **Den årliga ekonomiska rapporten, som innehåller en översikt över gemenskapens finansiering med tonvikt på vad som uppnåtts med utgifter från EU-budgeten. I rapporten framhålls också specifika prioriterade åtgärder.**

Kommissionen kommer att överväga om varje generaldirektorat skall upprätta fullständiga finansieringsöversikter som en del av åtgärd 82 (generaldirektörernas förklaring i den årliga verksamhetsrapporten) i vitboken om reformen av kommissionen.

6. påminner om att revisionsrätten i sin revisionsförklaring anser att beräkningarna på ett tillförlitligt sätt återspeglar gemenskapens inkomster och utgifter och balansräkningen i slutet av året, men har, som föregående år, uttryckt reservationer angående de följder en rad fel och bristfälligheter får på den konsoliderade inkomst- och utgiftsredovisningen, inklusive

(a) en undervärdering av anläggningstillgångarna på netto cirka 240 miljoner euro, eftersom det inte inkluderats byggnader som tillhör Europaparlamentet och EG-domstolen samt på grund av inkonsekvens i hanteringen av avskrivningar mellan, och till och med inom, olika generaldirektorat inom kommissionen,

(b) en undervärdering av kortfristiga fordringar från medlemsstaterna inom området egna medel och EUGFJ-garanti-gäldenärer,

(c) en väsentlig undervärdering av övriga fordringar, i huvudsak belopp som utbetalats till olika myndigheter som agerade som mellanhänder men som ännu inte har överförts till de slutliga mottagarna,

(d) en inkorrekt och otillräcklig redovisning av uppgifter om förskottsutbetalningar och betalningar a conto fram till den 31 december 1999, detta till följd av inkorrekt registrering från utanordnarnas sida och tekniska problem i samband med införandet av Sincom2,

(e) en undervärdering av åtaganden på ungefär 2 600 miljoner euro,

(f) en övervärdering av utestående åtaganden på ungefär 940 miljoner euro, eftersom de kvarstår på kontona trots att inga fler utbetalningar behöver göras, vilket beror på att övervakningen vid ett flertal avdelningar inom kommissionen är bristfällig,

(g) en övervärdering av potentiella fordringar,

Kommissionens svar på punkt 6:

(a) De två byggnaderna i fråga togs med på tillgångssidan i balansräkningen per den 31.12.2000. Innan dess fanns de med i bilagan till balansräkningen.

För att harmonisera värderingsreglerna och redovisningsmetoderna antog kommissionen den 29 december 2000 förordning (EG) nr 2909/2000 om bokföring och redovisning av Europeiska gemenskapernas icke-finansiella anläggningstillgångar som gäller för samtliga EU-institutioner. Kommissionen har också utarbetat en handbok för redovisning och konsolidering. Institutionernas finansieringsöversikter görs nu på ett enhetligt sätt.

När budgetår 2000 hade avslutats gjorde samtliga institutioner avsättningar för avskrivningar.

(b) När det gäller traditionella egna medel kan kommissionen för närvarande inte ge mer exakta siffror för kortfristiga fordringar på grund av osäkerheten om huruvida de kommer att kunna återvinnas.

I enlighet med redovisningsprincipen om försiktighet har kommissionen infört en 100-procentig avsättning för osäkra fordringar. Den har inte tillämpat någon förmodad återvinningsgrad på grund av brist på information.

För att kunna ge en mer realistisk bedömning av de kortfristiga fordringarna för 2000 har värdekorrigeringen beräknats på grundval av återvinningsstatistik från tidigare år och fastställts till 63 %.

För att förbättra värderingen av obetalda egna medel har kommissionen lagt fram ett förslag till ändring av förordning (EEG, Euratom) nr 1552/89 för att strama upp medlemsstaternas förfarande för att avskriva ej återvinningsbara belopp.

Det är lika svårt att uppskatta fordringar för eftersom det hittills inte har funnits några förordningar med krav på att medlemsstaterna skall lämna information om återvinningsmöjligheter. För 1999 till exempel infördes en 100-procentig värdekorrigering för osäkra fordringar på tillgångssidan i balansräkningen som ett avdrag från värdet på fordringarna. För 2000 har värdekorrigeringen för osäkra fordringar beräknats på grundval av den information som lämnats av medlemsstaterna samt den som framkommit vid kontroller.

Enligt kommissionens förordning (EG) nr 2761/99 skall medlemsstaterna från och med 2001 lämna uppgifter till kommissionen var sjätte månad om de fordringsbelopp som sannolikt aldrig kommer att kunna återvinnas (även om rättsliga förfaranden för återvinning fortfarande pågår). På så sätt går det att göra en mer korrekt bedömning av fordringarna.

(c) För att förbättra den tillgängliga informationen om finansiella mellanhänder utförde kommissionen en genomgång bland de olika generaldirektoraten under 2000 för att få fram förteckningar över alla dem som förvaltar medlen. Tack vare detta är förskottsbeloppet från budgeten som betalats till offentliga eller privata mellanhänder och som införts på tillgångssidan i balansräkningen mer komplett än tidigare år.

Genomgången av de finansiella mellanhänderna kommer att göras varje år.

(d) I förslaget till omarbetning av budgetförordningen klargör kommissionen de metoder som används för olika typer av betalningar.

(e) Det gäller framförallt åtaganden från strukturfonderna. Skälet till undervärderingen på 2 600 miljoner euro är att 1999 var det sista året av programperioden (1994–1999) för strukturåtgärder. Kommissionen hann inte ingå åtagandena i slutet av 1999 och tvingades därför skjuta på anslagen för att de skulle överensstämma med de belopp som fastställdes vid toppmötet i Edinburgh. Detta berodde till stor del på förseningar i medlemsstaternas programplanering.

Detta var en klar engångsföreteelse.

(f) Kommissionen håller ett vakande öga på de utestående åtagandena genom ett permanent övervakningsprogram i alla generaldirektorat för att se till att det fastställda beloppet motsvarar gällande rättsliga förpliktelser. Den 20 november 2000 lade kommissionen fram en rapport om en strategi för utestående åtaganden.

Det bör emellertid betonas att vissa åtaganden måste behållas i flera år av rättsliga skäl (rättsliga förfaranden osv.).

För att förbättra informationen om denna fråga innehåller kommissionens översikt över åtaganden utanför balansräkningen en lägesrapport om de utestående åtagandena samt dess kommentarer om utvecklingen.

(g) I beslut C(2000) 1992 av den 14 juli 2000 (med regler för utformningen av de tabeller med uppgifter om EUGFJ-garantisektionen som skall överlämnas) skiljs mellan belopp som skall återvinnas till följd av oegentligheter och bedrägeri (förordning (EEG) nr 595/91) och övriga fordringar. Uppgifterna är till hjälp för att undvika dubbel bokföring och därmed övervärdering av potentiella fordringar. Även om beslutet inte började tillämpas förrän den 1 januari 2001 skickade vissa medlemsstaterna in uppgifter för 2000. I finansieringsöversikten för 2000 var det endast möjligt att undvika dubbel bokföring för dessa medlemsstater.

7. godkänner avslutandet av räkenskaperna för genomförandet av den allmänna budgeten för budgetåret 1999.

**3. EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION INNEHÅLLANDE DE ANMÄRKNINGAR SOM
UTGÖR EN INTEGRERAD BESTÅNDSDEL AV BESLUTET OM ANSVARSFRIHET FÖR
GENOMFÖRANDET AV EUROPEISKA UNIONENS ALLMÄNNA BUDGET FÖR
BUDGETÅRET 1999**

3.1. Tillgång till information

1. Parlamentet beklagar att kommissionen fortfarande efter det att ramavtalet ingåtts inte översänt vissa upplysningar och dokument som den ansvarsfrihetsbeviljande myndigheten begärt; bekräftar på nytt punkt 26.b i sin resolution av den 19 januari 2000 innehållande de iakttagelser som ingår i beslutet att bevilja kommissionen ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 1997, i vilken parlamentet framhåller att det skall ha minst lika stor tillgång till kommissionens dokument som revisionsrätten; påminner om att parlamentet har respekterat ramavtalet när det har begärt information från kommissionen trots att reglerna

i. är mycket öppna för tolkningar, i synnerhet huruvida en handling skall bedömas som konfidentiell eller ej,

ii. kan orsaka onödiga förseningar, till exempel överföringen av handlingar den 16 februari 2001 efter att frågeformuläret överlämnats den 5 december 2000,

begär i ljuset av dessa erfarenheter att ramavtalet ses över och att följande grundprinciper måste gälla i samband med detta:

a) bekräftelse av alla parlamentsledamöters rätt att av kommissionen i enlighet med artikel 197 i EG-fördraget i förekommande fall begära och erhålla även sekretessbelagda upplysningar,

b) oinskränkt tillämpning av bestämmelserna i bilaga VII i arbetsordningen om behandling av sekretessbelagda handlingar, vilket ger alla utskottsledamöter rätt att granska sekretessbelagda handlingar,

c) översändande av fullständiga originalhandlingar utan att något först förändrats eller dolts i dessa,

Kommissionens svar på punkt 1:

Ramavtalet, som ingicks den 5 juli 2000, användes för första gången vid 1999 års förfarande för beviljande av ansvarsfrihet. Kommissionen bemödade sig om att tillämpa avtalet fullständigt och troget under detta förfarande. Artikel 4 i bilaga III i ramavtalet innehåller det särskilda förfarande som skall tillämpas vid dess eventuella ändring. EG-domstolen behandlar för närvarande ett ärende rörande avtalet. Enligt kommissionen har ramavtalet visat sig vara en effektiv mekanism. En av fördelarna är att parlamentet på detta sätt får konfidentiell och annan information.

2. påminner kommissionen om artikel 80 i budgetförordningen, enligt vilken kommissionen i sin ekonomiska redovisning måste lämna upplysningar huruvida de principer om sund ekonomisk förvaltning som anges i artikel 2 i budgetförordningen faktiskt efterlevts; beklagar att detta för budgetkontrollen centrala dokument för budgetåret 1999 innehåller mycket ofullständiga uppgifter och endast finns tillgänglig på ett språk; uppmanar kommissionen att

för budgetåret 2000 lägga fram en fullständig analys som täcker alla budgetposter och som är tillgänglig på samtliga officiella språk,

Kommissionens svar på punkt 2:

Analysen av den finansiella förvaltningen för 2000 har gjorts enligt principerna i artikel 2 i budgetförordningen: den innehåller en jämförelse mellan det förväntade och det faktiska finansierings- och resultatgenomförandet för alla budgetrubriker och uppfyller därmed kravet på att "kvantifierade mål måste ställas upp och deras förverkligande övervakas". Med tanke på att budgeten nu innehåller omkring 1 200 rubriker och i enlighet med principen om kostnadseffektivitet anser kommissionen inte att det är nödvändigt att ge en utförlig rapport om varje budgetrubrik, oavsett dess betydelse. I enlighet med revisionsrättens iakttagelse om att anmärkningarnas omfattning skall återspegla budgetrubrikens relativa betydelse har kommissionen i stället i 2000 års rapport om den finansiella förvaltningen valt att noggrant analysera rubriker vars anslag överskrider 30 miljoner euro eller som är särskilt viktiga eller intressanta. Tyngdpunkten har lagts vid att ta fram ett dokument som är hanterligt i fråga om arbetsbörda och mängd av uppgifter. Med tanke på tidsramen och dokumentets storlek (över 400 sidor detaljerad analys) var det endast möjligt att ge ut det i en enda version.

3.2. Revisionsförklaring

3. ifrågasätter nyttan av den allmänna revisionsförklaringen för 1999 så länge som sifferuppgifter inte lämnas; noterar att revisionsrätten, vilken lägger ner avsevärda resurser från både revisorer och de organ där revision sker, inte har offentliggjort uppgifter om frekvensen väsentliga och formella fel under de senaste åren, något som skulle ge parlamentet möjlighet att bedöma om kommissionens förvaltning av unionens budget har varit framgångsrik eller inte, och

i. erinrar om att den totala frekvensen väsentliga fel i unionens budget rapporterades vara 4,0 procent för 1994, 5,9 procent för 1995 och 5,4 procent för 1996, och att siffror för efterföljande år inte har offentliggjorts,

ii. noterar emellertid att uppgifterna för jordbrukssektorn, som för första gången tillhandahållits av den behörige kommissionsledamoten, vilken ansvarar för utgifter till ett belopp av 39,5 miljarder euro eller 47 procent av budgeten, uppgick till 2,52 procent för 1995, 3,78 procent för 1996, 1,94 procent för 1997, 3,29 procent för 1998 och 3,06 procent för 1999, och var påtagligt lägre än den allmänna felfrekvensen,

iii. noterar att de medel som förvaltas av andra generaldirektorat, i synnerhet de som förvaltas tillsammans med medlemsstater, som helhet är bekräftade med mycket högre felfrekvenser; uppmanar de övriga kommissionsledamöterna att informera parlamentet om de årliga felfrekvenserna inom sina respektive ansvarighetsområden sedan 1994, och i framtiden,

iv. välkomnar revisionsrättens villighet att genomföra sektoriella bedömningar som ett första steg mot tydligare och exaktare bedömningar av graden av anslagsutnyttjande men insisterar på att revisionsrätten ändrar sina metoder i riktning mot en kvantifiering av felfrekvensen och en specificering av sina resultat från granskningarna i samband med revisionsförklaringen på både geografisk och sektoriell basis; rekommenderar, om det är nödvändigt, att revisionsrätten fastställer de extra resurser i personal och ekonomiska medel som krävs för att kunna lämna dessa uppgifter,

v. uppmanar revisionsrätten att förvandla revisionsförklaringen till ett instrument som gör det möjligt för de ansvarsbeviljande och budgetansvariga myndigheterna att jämföra och övervaka framsteg inom ekonomisk förvaltning,

vi. upprepar punkt 1 a i sin resolution av den 13 april 2000 om uppskjutandet av beslutet om ansvarsfrihet för kommissionen för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 1998, nämligen att kommissionen skall förplikta sig att avsevärt minska felfrekvensen på mer än 5 procent; begär att denna minskning skall göras tillsammans med medlemsstaterna, på grundval av en metod som revisionsrätten, budgetmyndigheten och kommissionen skall diskutera fram; uppmanar kommissionen att se till att den når fram till en positiv revisionsförklaring senast för budgetåret 2003,

Kommissionens svar på punkt 3:

(iii) Revisionsförklaringen utformas av revisionsrätten. Revisionsrätten har fortlöpande försökt förbättra utformningen av förklaringen och beslutade för några år sedan att en beskrivande revisionsförklaring utgjorde den effektivaste kommunikationsmetoden. Den beskrivande revisionsförklaringen är ett allmänt utlåtande om kommissionens verksamhet; i den relevanta bestämmelsen i EG-fördraget, artikel 248, föreskrivs ingen detaljerad uppdelning på generaldirektorat. Kommissionen kan därför varken ge felfrekvens eller detaljer om varje generaldirektorat för de fyra revisionsförklaringar som revisionsrätten avger varje år om räkenskapernas tillförlitlighet samt lagligheten och korrektheten hos inkomster, åtaganden och utbetalningar. Endast revisionsförklaringen om utbetalningar var negativ.

(vi) Kommissionen har slagit fast att den "kommer att göra allt som står i dess makt för att förbättra revisionsförklaringen så snabbt som möjligt" och upprepar detta åtagande. För att uppnå en hållbar och långsiktig förbättring av revisionsförklaringen krävs en förbättring av kommissionens och medlemsstaternas kontrollsystem samt nödvändiga resurser för uppgiften. Reformen av kommissionen som inleddes under första halvåret 2000 omfattar dessa två områden. De finansiella funktionerna i de enskilda generaldirektoraten har till exempel stärkts. Den centrala finanstjänsten har upprättats, liksom en revisionsfunktion inom generaldirektoraten, internrevisionstjänsten. Omarbetningen av budgetförordningen framskrider.

3.3. Rådet

4. (Rådet:)

3.4. Medlemsstater

5. erinrar om att över 80 procent av EU:s budget förvaltas av medlemsstaterna,

i. uppmanar de medlemsstater som fortfarande inte ratificerat 1995 års konvention om skydd av gemenskapens ekonomiska intressen, det vill säga Belgien, Irland och Luxemburg, att göra detta så snart som möjligt,

ii. noterar att revisionsrätten, i sina svar av den 26 januari 2001 på frågorna i frågeformuläret från den ansvarsfrihetsbeviljande myndigheten, anger att den i sin årsrapport kritiserar följande medlemsstater:

<i>Medlemsstat</i>	<i>TOTALT</i>	<i>Egna medel</i>	<i>Gemensam jordbruks-politik</i>	<i>Struktur-fonderna</i>
<i>Grekland</i>	16	1	15	
<i>Förenade kungariket</i>	15	3	12	
<i>Spanien</i>	15	1	14	
<i>Italien</i>	10	2	8	
<i>Frankrike</i>	8	2	6	
<i>Tyskland</i>	8	3	5	
<i>Portugal</i>	8	2	6	
<i>Österrike</i>	7	1	6	
<i>Irland</i>	6	1	2	3
<i>Neder-länderna</i>	5	3	2	
<i>Belgien</i>	3	2	1	
<i>Finland</i>	3	1	2	
<i>Danmark</i>	2		2	
<i>Sverige</i>	2		2	
<i>Luxemburg</i>	2	1		1

iii. förvånar sig över att de uppgifter avseende bedrägerier och oriktigheter som lämnats av medlemsstaterna som helhet är mycket lägre än de felfrekvenser som fastställdes av revisionsrätten vid de sektoriella revisionsförklaringarna; noterar att de uppgifter som lämnats av medlemsstaterna kan ge en förvrängd bild på grund av skillnader i definitioner och metoder som används av revisionsrätten och medlemsstaterna; uppmanar den ansvarsfrihetsbeviljande myndigheten att undersöka detta,

iv. Egna medel

a) erinrar om att medlemsstaterna rapporterade om oriktigheter och bedrägerier motsvarande 266,1 miljoner euro, det vill säga 1,92 procent av budgeten för de egna medlen, som uppgår till 13,8 miljarder euro (förordning (EEG, Euratom) nr 1552/89); konstaterar att av ett totalt belopp på 214,8 miljoner euro, som av medlemsstaterna rapporterades motsvara oriktigheter,

upptäcktes 48,7 procent av Förenade kungariket, och av ett totalt belopp på 51,3 miljoner euro, som av medlemsstaterna rapporterades motsvara bedrägerier, upptäcktes 76,8 procent av Tyskland,

b) påpekar att fyra medlemsstater, det vill säga Irland, Luxemburg, Portugal och Förenade kungariket inte rapporterat om något fall av bedrägeri i samband med uppbörden av de traditionella egna medlen,

c) uppmanar kommissionen att undersöka möjligheten av att ta fram ett förfarande för finansiella korrigeringar för de egna medlen utifrån det system för avslutning av räkenskaperna som används för garantisektionen vid EUGFJ,

Kommissionens svar på punkt 5 (iv):

(a) och (b) Liksom kommissionen tidigare har noterat tolkas begreppet bedrägeri inte alltid enhetligt av de olika behöriga myndigheterna i medlemsstaterna. Detta beror till stor del på att samtliga medlemsstater ännu inte har ratificerat den konvention som ger en konsekvent tolkning. I vissa medlemsstater kan en överträdelse av en gemenskapsbestämmelse endast betraktas som bedrägeri efter ett definitivt avgörande i domstol medan myndigheter i andra länder gör denna klassificering själva under sina utredningar.

(c) Innan kommissionen föreslog en ändring av förordning nr 1552/89 (nu nr 1150/2000) 1997 undersökte den olika sätt att göra "avskrivningsförfarandet" (artikel 17(2) i förordning nr 1150/2000) mer öppet och effektivt. Möjligheten att införa ett "avslutningssystem" granskades också. Slutsatsen blev att ett sådant tillvägagångssätt skulle bli ohanterligt för de traditionella egna medlen eftersom man, i motsats till situationen för EUGFJ, inte känner till det totala antalet och omfattningen av de underliggande transaktionerna. Kommissionen har därför föreslagit en enklare lösning som innebär att medlemsstaterna till kommissionen måste rapportera alla fall över 10 000 euro där återvinningen misslyckats under de senaste 5 åren. Om en medlemsstat har brustit i omsorg under återvinningsförfarandet skall den hållas ekonomiskt ansvarig. Förslaget (KOM (97) 343 slutlig) granskas fortfarande av rådet.

v. EUGFJ - garantisektionen

a) erinrar om att medlemsstaterna rapporterade om oriktigheter och bedrägerier motsvarande 232,1 miljoner euro, det vill säga 0,59 procent av budgeten för garantisektionen vid EUGFJ, som uppgår till 39,5 miljarder euro (förordning (EEG) nr 595/91); konstaterar att av ett totalt belopp på 116,5 miljoner euro, som av medlemsstaterna rapporterades motsvara oriktigheter, upptäcktes 70 procent av Tyskland, Spanien och Italien, och av ett totalt belopp på 115,5 miljoner euro, som av medlemsstaterna rapporterades motsvara bedrägerier, upptäcktes 78 procent av Tyskland, Frankrike och Italien,

b) påpekar att två medlemsstater, Grekland och Finland, inte rapporterat om något fall av bedrägeri i samband med den gemensamma jordbrukspolitiken,

c) beklagar att en medlemsstat, Danmark, den 1 februari 2001 hade byggt upp en som det verkar alltför hög nivå, motsvarande 2,2 miljarder danska kronor (cirka 300 miljoner euro), som garantier för exportbidrag, av vilka 6 miljoner danska kronor (cirka 800 000 euro) deponerades av företag för fem år sedan; yrkar på att kommissionen och revisionsrätten

tillsammans genomför en revision av hur det danska ministeriet för livsmedel, fiskeri och jordbrukshandel hanterar exportbidragen,

d) beklagar att Italien, i sina jordbrukares ställe, betalat den höga avgift som pålagts till följd av att jordbrukarna överskridit mjölkkvoten, och att landet därigenom snedvridit konkurrensen inom unionen; anser det vara mycket viktigt att ett lämpligt regelverk upprättas som gör det möjligt att påföra sanktioner på medlemsstater vars förvaltning av mjölkkvotssystemet är bristfällig; uppmanar kommissionen att på ett omfattande sätt undersöka påståendena om att skummjölkspulver som subventionerats av gemenskapen vidareförsäldas som färsk mjölk,

e) beklagar att Grekland inte upprättat ett register över vingårdarna trots att landet sedan 1992 är rättsligt skyldigt att göra detta; beklagar att kommissionen ständigt misslyckats med att inrätta ett effektivt specialiserat kontrollorgan för vinsektorn trots både revisionsrättens och parlamentets upprepade krav om detta; kräver att villkoren för tilldelning av extra personalresurser för kommissionen inom ramen för budgeten för 2002 skall inbegripa specifika och kontrollerbara åtgärder för det berörda organets verksamhet,

f) uppmanar kommissionen att utvidga den period för avslutande av räkenskaperna under vilken återbetalningskrav kan göras från nuvarande 24 månader till 36 månader, att se över medlemskapet i förlikningsorganet och lägga fram ett förslag till en rättslig grund som gör det möjligt för kommissionen att tillämpa successivt förhöjda finansiella korrigeringar på medlemsstaterna för återkommande brister i kontrollsystemen, inbegripet för förseningar med att införa ett integrerat administrations- och kontrollsystem (IACS),

Kommissionens svar på punkt 5 (v) c.:

Kommissionen har utfört en revision av förvaltningen av förskott och garantier hos det danska direktoratet för livsmedel, fiskeri och jordbrukshandel som ett led i en europeisk utredning i detta ämne.

Förskott för exportbidrag betalas endast om det finns en acceptabel garanti. Garantin frisläpps efter det att relevant dokumentation har inkommit. När det gäller differentierade bidrag har exportören upp till 12 månader på sig att överlämna bevis på att exporten anlänt och övergått till fri omsättning i tredje land. Sådana bevis kan dock överlämnas upp till 18 månader efter exportdatum, men då minskas exportbidraget med 15 %. Perioden kan förlängas i väl motiverade fall. Export till Ryssland är för närvarande omgärdad av ytterligare krav och dessa exportörer har därför upp till två år på sig att överlämna det nödvändiga ankomstbeviset.

I ett stort exportland som Danmark är det därför inte förvånande att direktoratet permanent innehar ett betydande garantibelopp. Kommissionen har emellertid slagit fast att eftersläpningen av icke frisläppta garantier har nått en oacceptabel nivå. Det medför extra kostnader för exportörerna och potentiella risker för EUGFJ om återvinningen sker sent eller inte alls.

I maj 2000 upprättade direktoratet en handlingsplan för att komma till rätta med eftersläpningen, efter påtryckningar från kommissionen. Planen omfattade 22 000 ärenden från tiden före 1 mars 1999 med garantier för 740 miljoner danska kronor. Den 30 april 2001 hade siffran minskat till 2 400 ärenden med garantier för 99 miljoner danska kronor. Den 13 juni var siffran 70 miljoner. Enligt planen skall eftersläpningen ha hämtats upp i slutet av 2001.

Även om vissa återvinningar har gjorts senare än nödvändigt har kommissionen inte funnit något bevis på att direktoratet misslyckats med att genomföra de återvinningar som krävs i lagstiftningen. Kommissionen välkomnar de åtgärder som direktoratet redan har vidtagit för att komma till rätta med problemet.

Kommissionen kommer att utföra en uppföljningsrevision för att kontrollera att direktoratets åtaganden faktiskt har följts och att problemet slutligen har lösts.

Kommissionens svar på punkt 5 (v) d:

Mjölkkvoter

Kommissionen har inlett överträdelseförfaranden (pågående) mot Italien (motiverat yttrande 97/2228) och Spanien (motiverat yttrande 97/2227) för felaktig tillämpning av mjölkkvotssystemet och underlåtenhet att ta ut avgiften. Problemen i Italien har behandlats i en rapport från en italiensk utredningskommitté. Kommissionen har vidtagit grundliga och ihållande åtgärder och kommer att fortsätta återvinningen även om den medger att förseningarna orsakats av medlemsstater, regioner och enskilda som utövar sin rätt att försvara sig.

Kommissionen håller med om att mjölkkvotssystemet ännu inte har genomförts fullt ut i Italien eftersom det fortfarande finns problem med att ta ut tilläggsavgiften. Man måste dock skilja mellan följande skäl till att avgiften inte tas ut i Italien: överklaganden av avgiften till nationella domstolar, felaktig kompensation mellan leveranskvoter och direktförsäljning och ytterligare avgifter som inte tagits ut. De sista två skälen är anledningen till att överträdelseförfarandet mot Italien fortfarande pågår (motiverat yttrande 97/2228). Även om uttagen av avgifter fortfarande är otillfredsställande i Italien medger kommissionen att det gjorts stora förbättringar. Italien har genomfört relativt effektiva kontrollåtgärder retroaktivt från regleringsår 1995/96. Det stora problemet med bristande uttag av avgifter kvarstår dock.

Kommissionen har gjort stora ansträngningar för att tvinga fram betalning av avgiften. Kommissionen kan enligt gällande lagstiftning minska förskotten om avgiften inte betalas inom den utsatta tidsfristen. För de flesta medlemsstater behövs ingen eller endast en liten finansiell korrigering vid beslutet om avslutande av räkenskaperna. Fram till 1999 minskades förskotten för fyra medlemsstater: Grekland, Spanien, Italien och Förenade kungariket. I fallet med Förenade kungariket gällde minskningen bara små belopp, vilket visar att systemet tillämpas korrekt inom EU.

Förändringar i kvotbestämmelserna har emellertid föreslagits och införts i den nyliga revideringen av tillämpningsförfordningen för kvoter. Detta för att stärka både kommissionens och medlemsstaternas befogenheter i fråga om påföljder (inom ramen för kommissionens befogenheter enligt rådets förordning nr 3950/92. I förordningen föreskrivs

att det enda insamlade belopp som får tillföras gemenskapsbudgeten om de nationella kvoterna överskrids är tilläggsavgiften (och ränta på försenad betalning av avgiften). Ekonomiska påföljder tillhör alltså inte denna kategori. Den nya förordningen kommer sannolikt att antas och offentliggöras i slutet av juli.

Skummjölkspulver

Alla seriösa påståenden om att skummjölkspulver har förädlats till färsk mjölk på gemenskapsbudgetens bekostnad kommer att undersökas.

Kommissionens svar på punkt 5 (v) (e):

Kommissionen kan endast konstatera att Grekland har dröjt med att inrätta ett vinodlingsregister. Man måste dock påminna om att registret skulle vara infört först den 31 december 2000, eftersom rådet beslutat om flera uppskov. Grekland hade inte gjort några påtagliga framsteg vid detta slutdatum. Kommissionen anser visserligen att medlemsstaten är skyldig att inrätta registret även efter slutdatumet i den förordning som skulle möjliggöra en samfinansiering av gemenskapen, men är allvarligt oroad över förseningen eftersom registret enligt den nya reformen av vinsektorn (som trädde i kraft i augusti 2000) är ett centralt hjälpmedel för kunskap om och kontroll av vinproduktionskapaciteten. Kommissionen är allvarligt oroad över att det saknas ett vinodlingsregister i Grekland och kommer att vidta lämpliga åtgärder i samband med förfarandet för avslut av räkenskaperna.

Det stämmer att kommissionen inte kan bemanna det specialiserade kontrollorganet med de tjänster som ursprungligen föreslogs av parlamentet 1996 och som byggde på domstolens anmärkningar. Med tanke på antalet tillgängliga tjänster och vinsektorns relativa budgetmässiga betydelse gavs prioritet till ett fullständigt avslut av räkenskaperna, inklusive vinsektorns utgifter. Detta var också en konsekvens av parlamentets begäran om att anslå 15 ytterligare tjänster till avslut av räkenskaper i allmänhet (vilket gjorts under de senaste åren), som också ligger på det specialiserade kontrollorganets ansvar. Av de 15 tjänsterna var en viktig för det specialiserade kontrollorganet för vin. Det skall också understrykas att organet upprättades genom förordning nr 2048/89 efter flera bedrägerifall (med både finansiella och hälsomässiga risker) som ledde till allvarliga störningar inom vinsektorn både under 1985 och 1986. Under de senaste åren har kommissionen inte funnit några bevis på en ovanligt stor risk för vinsektorn som skulle kunna motivera en oproportionerligt stor tilldelning av revisionsresurser.

När det gäller upprättandet av en särskild kontrollgrupp för vinsektorn bör man först framhålla att avdelningen för avslut av räkenskaper har i uppdrag att kontrollera utgifterna. I dess arbets- och uppdragsprogram ingår utredningar som innehåller uppgifter som getts den särskilda kontrollgruppen. Från hösten 2001 och framåt kommer gruppen att inleda särskilda utredningar tillsammans med nationella experter vars medverkan och samordning ingår i arbetsprogrammet. Kommissionen kommer inte att begära extra personalresurser för området eftersom dessa begränsade resurser kan användas mer effektivt på annat håll.

Kommissionens svar på punkt 5 (v) f.:

Kommissionen ser positivt på förslaget och utvärderar det för närvarande mot bakgrund av erfarenheterna från den pågående 24-månadersperioden. Utvärderingen kan leda till ett förslag till ändring av den nuvarande förordningen. Den nya sammansättningen av förlikningsorganet fastställdes genom kommissionens beslut som trädde i kraft den 1 augusti 2001. Tre av de fem medlemmarna var redan knutna till organet som högt kvalificerade experter på frågor rörande EUGFJ-garantisektionen och de två nya är högt kvalificerade experter på revisionsarbete, enligt beslut 2000/649/EG av den 12 oktober 2000. Kommissionens meddelande om utnämningarna offentliggjordes i Europeiska gemenskapernas officiella tidning av den 17 juli 2001 (EGT C 201, 17.7.2001, s. 2)

Kommissionen överväger möjligheten att höja de finansiella korrigeringarna i fall av återkommande underskott.

(vi). Strukturfonder

a) erinrar om att medlemsstaterna rapporterade om oriktigheter och bedrägerier motsvarande 120,6 miljoner euro, det vill säga 0,39 procent av budgeten för strukturfonderna, som uppgår till 30,6 miljarder euro (förordning (EG) nr 1681/94 och 1831/94); konstaterar att av ett totalt belopp på 97,3 miljoner euro, som av medlemsstaterna rapporterades motsvara oriktigheter, upptäcktes 64 procent av Italien och Förenade kungariket, och att av ett totalt belopp på 23,2 miljoner euro, som av medlemsstaterna rapporterades motsvara bedrägerier, upptäcktes 99 procent av Tyskland, Italien och Förenade kungariket,

b) påpekar att nio medlemsstater, det vill säga Belgien, Danmark, Frankrike, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Portugal, Finland och Sverige inte rapporterat om något fall av bedrägeri i samband med strukturfonderna,

c) noterar de avsevärda förbättringar som införts genom rådets nya förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna; räknar med att kommissionen noga kommer att tillse att denna förordning kommer att tillämpas på ett fullständigt sätt och att kommissionen i synnerhet kommer att genomföra nödvändiga finansiella korrigeringar då medlemsstaterna är ansvariga för oriktigheter; uppmanar kommissionen att fullt ut tillämpa det förfarande för återtagande av åtaganden som fastställs i den förordningen; uppmanar kommissionen att inrätta ett förfarande för avslutning av räkenskaperna för strukturfonderna,

Kommissionens svar på punkt 5. (vi) (a), (b) & (c):

Den 2 mars 2001 utfärdade kommissionen förordning nr 438/2001 och nr 448/2001 om genomförandebestämmelser till den grundläggande förordningen om förvaltnings- och kontrollsystem samt finansiella korrigeringar. En revision av medlemsstaternas system har inletts för att se till att de uppfyller kraven i den nya förordningarna. Enligt förordning nr 448/2001 skall kommissionen hållas informerad om de finansiella korrigeringar som görs av medlemsstaterna. Kommissionen är dessutom fast besluten att göra egna korrigeringar om nödvändigt, särskilt i fall av systematiska oegentligheter då korrigeringen kommer att grundas på extrapolering eller ett schablonbelopp. Samtidigt med förordning nr 438/2001 antog kommissionen interna riktlinjer för korrigeringar som grundar sig på ett schablonbelopp.

Kommissionen har genom strukturfondskommittéerna förklarat för medlemsstaterna i god tid hur bestämmelserna om frigörande av åtagande under år n+2 kommer att genomföras.

När det gäller förfarandet för avslutandet av räkenskaperna för EUGFJ-garantisektionen anser kommissionen att man genom de nya förordningarna för förvaltnings- och kontrollsystem och finansiella korrigeringar, tillsammans med riktlinjerna för finansiella korrigeringar, redan har överfört de delar av bestämmelserna för avslutningsförfarandet som är förenliga med strukturfonderna till strukturfondsbestämmelserna.

Enligt sektorsförordningarna är medlemsstaterna skyldiga att till kommissionen anmäla fall av bedrägeri och oegentligheter som riktas mot gemenskapens budget. Enligt artikel 280 i Amsterdamfördraget är de också skyldiga att vidta samma åtgärder för att bekämpa bedrägerier som riktas mot gemenskapens ekonomiska intressen, som de vidtar för att bekämpa bedrägerier som riktas mot deras egna ekonomiska intressen. Kommissionen tar varje tillfälle i akt för att påminna medlemsstaterna om deras rapporteringsskyldighet i detta avseende, särskilt inom ramen för Rådgivande kommittén för samordning av bedrägeribekämpningen vars roll skall stärkas för att förbättra samarbetet såväl mellan medlemsstaterna sinsemellan som mellan medlemsstaterna och kommissionen. 1999 års statistik för strukturåtgärderna visar på en ökning såväl av antalet fall av bedrägeri och andra typer av oegentligheter som av beloppen. Detta återspeglar medlemsstaternas ökade ansträngningar för att lämna in formella anmälningar. Den stora skillnaden mellan medlemsstaterna när det gäller antalet anmälda fall är dock slående. Kommissionen uppmanar fortlöpande medlemsstaterna att öka sin medvetenhet om de olika typerna av bedrägeri och oegentligheter för att kunna uppnå jämnare resultat.

När det gäller distinktionen mellan bedrägerier och oegentligheter har kommissionen under 2001 tagit ett initiativ för att fylla tomrummet på detta område med ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om straffrättsligt skydd av gemenskapens ekonomiska intressen. Förslaget innehåller delar från 1995 års konvention om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, inklusive en definition av bedrägeri och grovt bedrägeri (artikel 3). Kommissionen lade fram förslaget i enlighet med artikel 280 i fördraget om Europeiska unionen eftersom det i nuläget inte verkade troligt att konventionen och dess protokoll skulle ratificeras av samtliga medlemsstater, vilket är ett grundläggande villkor för att den skall kunna tillämpas inom hela unionen inom en överskådlig framtid. Artikel 1.2 i förordning (EG) nr 2988/95 innehåller en definition av begreppet oegentlighet.

(d) anser att beloppet för utestående åtaganden i fråga om strukturåtgärder och projekt för transeuropeiska nät fortfarande är alltför högt; kräver att man genast skall lägga fram ett mellan medlemsstaterna och kommissionen överenskommet program som avvecklar dessa, framför allt när det gäller utestående åtaganden från tiden före 1994 inom ramen för strukturåtgärderna; kräver att ingen tidsfrist skall förlängas på begäran av medlemsstaterna,

Kommissionens svar på punkt 5. (vi) (d):

Strukturåtgärder

Varje strukturfond har en handlingsplan för att minska de utestående åtagandena. Planen innehåller kontroller av alla åtaganden som ingåtts före 1994 och som skall avslutas före 2001 års utgång, med undantag av pågående rättsliga förfaranden. Om betalningskrav från

medlemsstaterna inte har registrerats kommer de motsvarande åtagandena att annulleras, i enlighet med förordningen.

De utestående åtagandena har ökat i absoluta tal under perioden 1994-1999, vilket är en återspeglning av att budgeten fördubblats under samma period.

De utestående åtagandena för strukturfonderna har varit i stort sett oförändrade under de 3 senaste åren med tanke på förändringarna i budgeten. I slutet av perioden var förhållandet mellan de utestående åtagandena och anslagen för perioden följande: 121 % för 1998, 136 % för 1999 och 126 % för 2000, vilket inte innebär någon större skillnad.

Mot bakgrund av dessa siffror, som rör fleråriga åtgärder i områden kopplade till investeringar för infrastruktur, omställning och modernisering av produktionssektorn, utbildning osv, vidhåller kommissionen att mängden utestående åtgänder är normal. Eftesom de utestående åtaganden före 1994 för ERUF var för stora vidtogs omfattande åtgärder, vilket ledde till en minskning från omkring 1,7 miljarder euro under 1999 till 674 miljoner euro i juni 2001. Arbetet för att ytterligare minska dem fortsätter.

Kommissionen arbetar tillsammans med medlemsstaterna på att kunna slutföra dessa program under 2001. Avsikten med den nya förordningen är att avsluta gamla åtaganden så att den ändrade rättsliga grunden kommer att leda till en minskning av de utestående åtagandena i framtiden.

Det tar tid att minska och avsluta åtagandena, även om arbetet är intensivt. Beslut om åtgärder måste baseras på goda underlag och vara förenliga med förordningarna. De kan leda till rättsliga tidsödande åtgärder, men kan visa sig nödvändiga för att skydda unionens ekonomiska intressen.

Transeuropeiska nät

För att minska mängden utestående åtaganden har åtgärder planerats för att stärka förvaltningen av projekt för transeuropeiska nätverk: projekt som inte startat inom 2 år kommer till exempel att annulleras (artikel 10 i den nya förordningen nr 1655/99 om stöd till transeuropeiska nätverk).

Även om de utestående åtagandena ökade från slutet av 1999 till slutet av 2000 (från 940 miljoner euro till 1078 miljoner) borde dessa åtgärder tillsammans med ökad operativ vaksamhet kunna leda till en nettominskning från 2001.

(vii) uppmanar bestämt medlemsstaterna att följa de kriterier för stödberättigande som fastställs i de nya förordningarna för att undvika en upprepning av de oriktigheter som uppdagas varje år, samt att hålla parlamentet underrättat om de åtgärder som vidtas av kommissionen vid oriktigheter i samband med utnyttjandet av Europeiska socialfonden i medlemsstaterna, framför allt i

Nederländerna: Rijnmond-Drechtsteden och Gelderland,

Spanien: Katalonien,

Danmark: Kolding, där det bör erinras om att de nationella myndigheterna inte rapporterade ärendet till Byrån för bedrägeribekämpning,

Kommissionens svar på punkt 5. (vii):

I sin skrivelse till Freddy Blak (nr 0541 av den 28 mars 2001) rapporterade Anna Diamantopoulou om kommissionens åtgärder i ärendena angående Rijnmond-Drechtsteden och Gelderland samt Katalonien.

- *Rijnmond-Drechtsteden och Gelderland: Den 22 juni 2001 anordnade kommissionen ett möte med de nederländska myndigheterna för att ta ställning beträffande återvinningen av de felaktigt utbetalade beloppen i samband med användningen av ESF-medel i Nederländerna. Eftersom den nederländske socialministern inte var beredd att acceptera kommissionens föreslagna återbetalningsplan (dvs. återbetalning av belopp för 1994–1996 före sommaren 2001 och belopp för 1998 och 1999/2000 efter det att kontrollerna avslutats) har kommissionen tillämpat förfarandet i samordningsförordningen (artikel 24 i förordning (EEG) nr 4253/88: minskning, tillfälligt upphävande och tillbakadragande av stöd). Kommissionen informerade de nederländska myndigheterna om detta vid mötet.*
- *Katalonien: Ett artikel 24-förfarande har pågått sedan december 2000 för att tills vidare dra in alla ESF-medel som tilldelats de två projektanordnarna i fråga.*
- *Kolding i Danmark: Kravet på att rapportera oegentligheter till OLAF diskuterades vid det årliga samordningsmötet med de danska kontrollorganen den 21 februari 2001. De danska myndigheterna skickade sedan en formell rapport till OLAF den 19 juli 2001. Ärendet utreds fortfarande av de danska polismyndigheterna. Kommissionen följer ärendet noga; inga nya utbetalningar för detta projekt kommer att göras innan de rättsliga förfarandena i Danmark har avslutats.*

(viii) uppmanar de medlemsstater som ännu inte gett sina nationella revisionsrätter fulla befogenheter att granska användningen av EU-medel, ända ner till den slutliga mottagarnivån, att göra detta; välkomnar de rapporter som förelagts av den nederländska revisionsrätten och som resulterat i att nederländska regeringen vidtagit åtgärder,

(ix) konstaterar att revisionsrätten i samband med kontrollen av transaktionerna för att utfärda revisionsförklaringar upptäckte oriktiga betalningar motsvarande 418 miljoner euro; uppmanar kommissionen att återkräva anslag som felaktigt utbetalts till medlemsstaterna och att föreslå förenklingar av förfarandet vid överträdelser för att möjliggöra för medlemsstaterna att betala schablonbelopp eller viten, till följd av en dom från domstolen, om kommissionen anser att den berörda medlemsstaten har underlåtit att uppfylla en skyldighet i enlighet med fördraget (artikel 228),

Kommissionens svar på punkt 5. (ix):

Upptäckt av oegentligheter och återvinning av medel uppnås via särskild och relevant lagstiftning för kommissionens olika verksamhetsområden. De åtgärder som har vidtagits för de olika sektorerna är följande:

Jordbruk: Garanti - kommissionen tar hänsyn till resultaten av revisionsförklaringen i avslutandet av räkenskaperna för EUGFJ-garantisektionen. När det gäller EUGFJ-utvecklingssektionen har alla fall i revisionsförklaringen kontrollerats. Återvinning pågår eller de felaktigt utbetalda beloppen har mottagits. I särskilt allvarliga fall har kommissionen inlett överträdelseförfaranden mot medlemsstaten i fråga.

Regional utveckling: När det gäller Europeiska regionala utvecklingsfonden följer kommissionen upp alla fall av väsentliga betalningsfel som upptäckts av domstolen. I vissa fall pågår ytterligare utredningar med medlemsstaterna fortfarande. Med hjälp av utredningarna kommer kommissionen antingen att kunna samla bevis för att nödvändiga korrigeringar har gjorts av de fel som accepterats av medlemsstaterna, eller kunna dra en slutsats i övriga fall.

Alla felaktigheter som upptäcks av domstolen leder inte till att medlemsstaterna återbetalar de utbetalda beloppen. Om ett fel upptäcks i ett program som inte är avslutat, till exempel, kan den nya stödberättigande utgiften räknas av mot den icke-stödberättigande.

De kommissionsavdelningar som är ansvariga för sysselsättningsåtgärder följer noggrant upp alla de väsentliga fel som upptäckts av revisionsrätten under arbetet med 1999 års revisionsförklaring. Samtliga fel har rapporterats till de berörda medlemsstaterna för att relevanta åtgärder skall kunna vidtas. Eftersom 1999 var det sista året under programperioden 1994-99 kommer de flesta felen att korrigeras som ett led i avslutandeförfarandet för de operativa programmen (2001-2002). Begäran om slutbetalning kommer att justeras för att kunna beakta revisionsrättens iakttagelser och betalningskrav kommer att utfärdas, då det är relevant.

Enligt rådets förordning (EG) nr 2236/95 av den 18 september 1995 om allmänna regler för gemenskapens finansiella stöd på området för transeuropeiska nät skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att återvinna alla belopp som gått till spillo på grund av oegentligheter, inklusive dröjsmålsränta i enlighet med de bestämmelser som antagits av kommissionen. Tjänstemän eller andra anställda vid kommissionen kan utföra kontroller på plats, inklusive stickprovskontroller, av projekt som finansieras enligt denna förordning. De får också undersöka kontrollsystem och åtgärder som vidtagits av de nationella myndigheterna, som skall informera kommissionen om sådana åtgärder.

Kommissionen får begära att den berörda medlemsstaten utför kontroll på plats för att undersöka om den begäran om betalning som görs är riktig. Tjänstemän eller andra anställda vid kommissionen får delta i dessa kontroller och skall delta om den berörda medlemsstaten begär det.

Inom administrationen upptäcktes två betalningsfel. Det första uppvisade en skillnad på 75,50 euro mellan det deklarerade och det korrekta beloppet. Ingen återvinning gjordes, eftersom det ansågs att artikel 85 i tjänsteföreskrifterna inte var tillämplig. Det andra felet gällde en skillnad på 3 055, 32 euro för vilka två betalningskrav upprättades. Den berörda personen betalar tillbaka mellanskillnaden i form av amorteringar. Den 27 juni 2001 var det utestående beloppet 1 444,01 euro. Kommissionen fortsätter sina ansträngningar för att återvinna resterande belopp.

På fiskeområdet upptäcktes ett betalningsfel på 24 191, 87 euro. I sin begäran till kommissionen om ersättning för utgifter i samband med marin övervakning under 1999 underlät de grekiska myndigheterna att uppge de belopp som dragits av i form av böter eller dröjsmålsränta. Dessutom tillämpade de ett avdrag på 0,10 % för vissa betalningar för att finansiera utvecklingsministeriets driftsutgifter. Under de inledande kontakterna med kommissionen i detta ärende hade de grekiska myndigheterna inga invändningar mot att beloppen i fråga skulle dras av från en framtida betalning. I en skrivelse till de grekiska myndigheterna av den 8 september 2000 angav kommissionen sin ståndpunkt, som är den samma som revisionsrättens. Eftersom de grekiska myndigheterna inte reagerade på kommissionens skrivelser, trots flera påminnelser, utfärdades ett betalningskrav den 14 mars 2001. Under en kontroll på platsen i juli 2001 informerades kommissionens tjänstemän om att de grekiska myndigheterna, till följd av en felöversättning av deras begäran om ersättning, inte ansåg att de behövde betala tillbaka någonting. Kommissionen kräver att beloppet skall betalas tillbaka.

För att förenkla överträdelseförfarandet krävs en ändring av fördraget. Domstolen har understrukt kommissionens stora möjligheter att själv bedöma när den skall inleda ett överträdelseförfarande enligt artikel 228 i fördraget. Kommissionen använder också andra specialiserade och effektiva förfaranden för återvinning av medel i fall av stora utgifter i medlemsstaterna (EUGFJ och strukturfonderna). Kommissionen anser därför inte att det finns några starka skäl till att ändra förfarandet för närvarande.

3.5. Revisionsrätten

6. (Revisionsrätten)

3.6. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF)

7. betonar nödvändigheten av att vidta åtgärder för att klarlägga OLAF:s informationspolitik, ett klarläggande som skall möjliggöra att man på ett rigoröst och balanserat sätt tar hänsyn till följande tre krav som i vissa hänseenden kan vara motstridiga, nämligen

i. krav på öppenhet gentemot den ansvarsfrihetsbeviljande myndigheten,

ii. krav på sekretess vad beträffar viss information vars spridning skulle kunna skada legitima materiella eller moraliska intressen,

iii. krav på respekt för att en åtalad skall anses oskyldig innan bevis föreligger om motsatsen och på rätten till försvar för misstänkta fysiska och juridiska personer,

Kommissionens svar på punkt 7:

OLAF står fast vid sitt åtagande att förse Europaparlamentet med information, enligt gällande lagstiftning, om bedrägeri och oegentligheter som riktas mot gemenskapens ekonomiska intressen. Det är nödvändigt att, å ena sidan, respektera konfidentialiteten för att inte äventyra pågående utredningar eller skada den lagstadgade rätten till försvar och, å andra sidan, informera parlamentet så att det kan utföra sina ansvarsfrihetsbeviljande uppgifter. OLAF har därför utarbetat ett utkast om sin informationspolitik när det gäller bedrägerier och oegentligheter som riktas mot gemenskapens ekonomiska intressen. Utkastet, som är ett försök att uppnå båda dessa mål, diskuteras för närvarande i den behöriga kommissionsavdelningen och har överlämnats till OLAF:s övervakningskommitté för yttrande.

8. anser i detta hänseende att det är absolut nödvändigt att fortsätta diskussionen mellan å ena sidan OLAF och å andra sidan parlamentets behöriga utskott, budgetkontrollutskottet, för att i en gemensam överenskommelse fastställa exakta, balanserade och tvingande spelregler i detta ärende; ser fram emot att, under de adekvata sekretessvillkor som fastställts i bilaga VII i arbetsordningen, från Europeiska byrån för bedrägeribekämpning, få de slutliga interna och externa rapporterna från kontrollerna av program eller organisationer som faller inom ansvarsområdet för nedanstående generaldirektorat; uppmanar Europeiska byrån för bedrägeribekämpning att ange det datum anmälan togs emot, den totala kostnaden, de huvudsakliga problem som konstaterats och rekommendationer till kommissionen och/eller andra parter,

Generaldirektoratet för jordbruk	olaglig handel med produkter baserade på smör
Generaldirektoratet för yttre förbindelser	kommissionsdelegationer inbegripet Washington, IRELA (Institutet för Europa-Latinamerikafrågor) ACEAL (organisation för samarbete mellan Europa och Latinamerika)
Kontoret för humanitärt bistånd	ECHOFLIGHT - Afrika Internationella rödakorsfederationen - före detta Jugoslavien
Generaldirektoratet för rättsliga och inrikes frågor	Europeiska unionens migrationsforum
Generaldirektoratet för sysselsättning och sociala frågor	Europeiska socialfonden i Nederländerna, Spanien och Danmark
Generaldirektoratet för personal och administration	Berlaymont-byggnaden,

Kommissionens svar på punkt 8:

OLAF håller med om att det behövs klara regler för informationen till parlamentet om bedrägerier och oegentligheter som riktas mot gemenskapens ekonomiska intressen. När det gäller de fall som nämns ovan är den nuvarande ståndpunkten följande:

SMÖR

Fallet med uppblandat smör är ett komplext ärende där kriminella organisationer är inblandade och flera medlemsstater berörs. Utredningarna fortsätter. En bevisupptagning har nyligen avslutats i Italien av de franska myndigheterna i närvaro av utredare från OLAF och kommissionsanställda. Syftet var att fastställa huruvida det finns en risk för folkhälsan på grundval av de uppgifter som är kända om det uppblandade smörets beskaffenhet och slutprodukts destinationsort. Återvinningsförfaranden pågår för de aktörer som tagit emot slutprodukten. "Svarta listan-förordningen" har tillämpats för några av dessa ekonomiska aktörer.

WASHINGTON

OLAF gör för närvarande en ny granskning av kommissionens interna rapport om delegationen i Washington efter det att kommissionens avdelningar lagt fram rapporten på nytt i augusti. Med tanke på slutsatserna i rapporten är det dock inte troligt att OLAF inleder en utredning.

Institutet för Europa-Latinamerikafrågor (IRELA)

Fallet med IRELA utreds fortfarande av OLAF. På grund av ärendets omfattning och behovet av att intervjua ett stort antal människor kommer ärendet inte att kunna avslutas förrän om två-tre månader.

ACEAL

OLAF fortsätter sin utredning om ACEAL.

ECHOFLIGHT

OLAF:s utredning om ECHOFLIGHT avslutades nyligen. Inga fall av bedrägeri har upptäckts och ärendet har därför avskrivits.

EUROPEISKA UNIONENS MIGRATIONSFORUM

OLAF har avslutat sin utredning om Europeiska unionens migrationsforum och ett ärende har överlämnats till det belgiska rättsliga myndigheterna.

ESF

OLAF följer noga utvecklingen beträffande Europeiska socialfonden i Nederländerna och är beredd att bistå de nederländska rättsliga myndigheterna vid behov.

BERLAYMONT

Arbetet med Berlaymont-fallet pågår. Det är ett komplext ärende med många olika ansvarsnivåer. OLAF kommer att ge information om resultaten av utredningen.

3.7. Kommissionen

9. förväntar sig att kommissionen lämnar en rapport över utvecklingen av de ärenden som diskuteras nedan, framför allt i syfte att avhjälpa de svagheter inom systemen som påvisats genom dessa ärenden,

i. Retroaktivitet och proportionalitet - Flechard-ärendet

a) påminner om att det franska företaget Flechard 1991 gick med på att transportera 6 750 ton irländskt smör till före detta Sovjetunionen mot en garanti på 17 617 500 ecu ; framhåller att efter att GD VI och de irländska myndigheterna hade genomfört en gemensam tjänsteresa till Polen i maj 1992, drog de slutsatsen att transaktionen var iscensatt som ett bedrägeri från början,

- noterar att kommissionen den 22 juli 1993 antog förordning (EEG) nr 1938/1993 under vilken garantin skulle sänkas till 6 277 500 ecu och tillämpas retroaktivt för Flechard,

- förstår att beslutet att sänka garantin till 3 003 750 ecu antogs under sammanträdet den 7 januari 1994 med ställföreträdande chefen för kommissionsordförandens kansli som ordförande och i närvaro av styrekonomen, generaldirektören för rättstjänsten och direktören för EUGFJ,

- framhåller att byrån för bedrägeribekämpning, parlamentets rättstjänst , revisionsrätten och oberoende expertkommittén har ifrågasatt den rättsliga grunden för beslutet som fattades av kommissionen för att sänka straffet till 3 003 750,

b) beklagar att kommissionen fattade ett ad hoc-beslut

- utan tillräcklig rättslig grund,

- utan att genomföra en slutlig undersökning om bedrägeri,

- utan medverkan från kommissionskollegiet eller den ansvarige kommissionsledamoten och på grundval av ett sammanträde med högre tjänstemän där protokollet från sammanträdet har försvunnit,

c) välkomnar dock att kommissionen har

- erkänt, för första gången för parlamentet, att hanteringen av Flechardfallet kan kritiseras,

- erkänt att en grundligare utredning borde ha genomförts,

- insett omfattningen av de problem som detta fall riktat strålkastarljuset på,

d) uppmanar kommissionen att

- klart och otvetydigt förklara att den inte skulle hantera ett liknande fall på samma sätt i dag,
- senast i november 2001 lägga fram riktlinjer för tillämpningen av proportionalitetsprincipen såsom den lovat ,
- tillse att kollegiet fattar ett formellt beslut i fall som innehåller proportionalitet om man avser att avstå från fordringar som överstiger 1 miljon euro eller 100 000 euro, om detta belopp utgör en minskning som är större än 25 procent,

Kommissionens svar på punkt 9. (i):

Vid sammanträdesperioden i april 2001 gjorde Michael Schreyer ett klart och entydigt uttalande om detta ärende. En arbetsgrupp med företrädare för flera avdelningar har bildats för att tillmötesgå parlamentets begäran om att kommissionen skall lägga fram riktlinjer för tillämpningen av proportionalitetsprincipen. Kommissionen skall enligt planerna lägga fram ett meddelande om antagandet av dessa riktlinjer. Den kommer på detta sätt att inom kort fastställa bestämmelser om ett säkert och öppet skydd av gemenskapernas ekonomiska intressen vid skuldeftergifter av proportionalitetsskäl.

(ii) Lin

ifrågasätter varför otillräckliga åtgärder vidtogs av behöriga myndigheter i Spanien trots att brister i kontrollsystemet rapporterades av kommissionen (Ekonomistyrningen och Generaldirektoratet för jordbruk) och byrån för bedrägeribekämpning; ber byrån för bedrägeribekämpning att utreda liknande regelbrott inom linsektorn i andra medlemsstater; ber budgetkontrollutskottet att även i fortsättningen övervaka utvecklingen i detta ärende; förväntar sig att kommissionen skall tillämpa stränga finansiella korrigeringar på Spanien och andra medlemsstater under förfarandet för avslutande av räkenskaper; förväntar sig att kommissionen på ett adekvat sätt skall bestraffa både linproducenter och förädlingsindustrier för brott mot gemenskapslagstiftningen,

Kommissionens svar på punkt 9. (ii):

På grundval av slutresultatet av den pågående OLAF-utredningen och de utredningar som utförs av de behöriga myndigheterna i Spanien kommer kommissionen att räkna ut vilken del av utgifterna enligt denna ordning som skall undantas från gemenskapsfinansiering. Kommissionen utreder för närvarande, inom ramen för gemenskapsförordningarna, vilka de finansiella konsekvenserna kan bli för den berörda medlemsstaten vid förfarandet för avslutande av räkenskaper. Ett bilateralt möte mellan kommissionens avdelningar, OLAF och de spanska myndigheterna har ägt rum. Ett beslut om korrigering utarbetas för närvarande. De spanska myndigheterna har i en skrivelse informerats om att alla utgifter för lin under budgetåren 1996–2000 ses över.

De delar som rör Spanien i rapporten om OLAF-utredningen om linsektorn har redan överlämnats till Europaparlamentets budgetkontrollutskott. Ytterligare utredningar om linsektorn i andra medlemsstater i norra och södra Europa fortsätter.

iii. Förfalskade mjölkprodukter

Europaparlamentet är mycket oroat över rapporter om bedrägerier med förfalskning av 35 200 ton smör som iscensatts av ett multinationellt organiserat brottsyndikat; påminner om att gemenskapsstöd betalades ut för vad som olagligt förklarades vara smör; uppmuntrar byrån för bedrägeribekämpning att fortsätta att samordna kontroller i ett antal medlemsstater, inbegripet Italien, Frankrike och Belgien; uppmanar kommissionen att inom förfarandet för avslutande av räkenskaperna tillämpa maximala finansiella korrigeringar så snart som resultaten föreligger från den utredning som genomförs av byrån för bedrägeribekämpning,

Kommissionens svar på punkt 9. iii)

OLAF fortsätter att samordna de pågående utredningarna om misstänkta oegentligheter angående uppblandade smörprodukter (se svaret på punkt 8). Om det är relevant kommer finansiella korrigeringar att ingå i ett beslut om avslut baserat på resultaten av de nationella rättsliga utredningar som utförs med bistånd av OLAF. Beslutet kommer att fattas i enlighet med det formella förfarandet i artikel 4 (skyldigheter för medlemsstaternas utbetalningsställen) i förordning (EG) nr 1258/1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitik.

(iv) Utvidgningen

(a) beklagar, när det gäller stöd till den offentliga förvaltningen i sin helhet, bristen på strategi, en alltför allmänt hållen definition av målen och det faktum att kandidatländerna inte verkar ha förmåga att tillämpa, förvalta och kontrollera program för förberedelse inför anslutningen; välkomnar emellertid förbättringen i vänortsprogrammen,

(b) beklagar, vad beträffar Phare-programmet, koncentrationen av finansiella beslut till slutet av året; konstaterar att kommissionen tvingats genomföra sena betalningar eftersom tilläggs- och ändringsbudgetar antogs i slutet av året; oroar sig över de finansiella konsekvenser som detta kan få för förmåmsmottagarna för programmen eller projekten; förväntar sig att ett antagande av nya riktlinjer kommer att förbättra upphandlingsförfarandena,

(c) uppmanar kommissionen att tillse att samtliga kandidatländer skall ha infört ordentliga kontrollsystem inom området för gemensam förvaltning av gemenskapsmedel innan de ansluts till unionen,

Kommissionens svar på punkt 9. (iv):

(a) Såsom betonades i Phare-översynen delar kommissionen parlamentets oro för kandidatländernas kapacitet och de svårigheter detta innebär för länderna att effektivt absorbera bistånd från EU. Frågan kan endast behandlas tillfredsställande av kandidatländerna själva. Kommissionen kommer att hjälpa dem genom att i första hand öka medvetenheten (särskilt genom återkommande rapporter och partnerskap för anslutning) om frågan och i andra hand hjälpa länderna att lösa den. Detta kommer att bli en viktig prioritering för Phare-programmet.

(b) De nationella Phare-programmen under ett visst år försöker avhjälpa de svagheter som angetts i de återkommande rapporterna som avslutas först mot slutet av närmaste föregående år. Det tar i allmänhet sex månader att utarbeta ett nationellt Phare-program. Programmet består av projekt i många olika sektorer. Endast fullt utvecklade projekt godtas och det är det långsammaste projektets hastighet som bestämmer hur fort det går att utveckla ett program. Det tar ytterligare omkring fyra månader att lotsa programmet genom alla godkännandeförfaranden (interinstitutionellt samråd, översättning, förvaltningskommitténs godkännande, kommissionens beslut, budgetåtagande, undertecknande av finansieringsöverenskommelser osv.). För 2002 kommer kommissionen att dela upp ländernas nationella program så att färdiga projekt för institutionell uppbyggnad och därtill hörande investeringar kan framskrida snabbare. Detta innebär åtaganden av en betydande del av budgeten under det första halvåret 2002.

Om betalningsbemyndigandena finns tillgängliga anser kommissionen det troligt att betalningstiderna för Phare-programmet kommer att respekteras.

(c) Kommissionen har ett nära samarbete med kandidatländerna för att hjälpa dem att införa "utvidgad decentralisering" för stödet inför anslutningen där kommissionen avstår från rätten till förhandskontroller av ländernas anbuds- och upphandlingsförfaranden och endast genomför kontroller i efterhand. Detta kan endast göras på grundval av en noggrann analys av den finansiella förvaltningen och kontrollsystemen i kandidatländerna. Kommissionen skulle, där det är möjligt, vilja att dessa system var funktionsdugliga före anslutningen för att kunna se till att de fungerar korrekt.

(v) Livsmedelsbistånd till Ryssland

betvivlar lämpligheten i programmet för leverans av jordbruksprodukter till Ryssland; frågar sig om de eftersträlvade målen har uppnåtts; beklagar att kommissionen inte kunnat göra sina ståndpunkter gällande hos de ryska federala myndigheterna; förväntar sig av kommissionen att denna översänder rapporten från den slutliga granskningen till Europaparlamentet före slutet av år 2001,

Kommissionens svar på punkt 9. (v):

Kommissionen har gjort allt som står i dess makt för att under svåra omständigheter se till att huvudmålet med programmet som beslutats av rådet i stort sett kunnat uppnås, dvs. att leverera livsmedelsbiståndet till Ryssland på ett effektivt sätt. Det uppstod bland annat problem med kontrollen av livsmedelsdistributionen inom Ryssland via de ryska organisationerna. Kommissionen stoppade programmet i december 1999. Europaparlamentet kommer att informeras om resultaten av revisionen så snart de finns tillgängliga.

(vi) Kärnsäkerhet

uppmannar kommissionen att fortsätta sina ansträngningar när det gäller

(a) Europeiska unionens åtgärder på området kärnsäkerhet i Central- och Östeuropa och i de nya oberoende staterna, och att fullfölja sina ansträngningar för att förbättra förvaltningen av dessa stöd inom ramen för reformeringsprocessen, i synnerhet enligt vad som utstakats i dokumentet om "Utläggningen av förvaltningen av gemenskapsprogram" av den 12 maj 2000 av Planerings- och samordningsgruppen för utläggningen och

(b) omfördelningen av medel genom att inrätta en enskild budgetpost i syfte att stärka samarbetet på området kärnsäkerhet för Tacisländerna,

Kommissionens svar på punkt 9. (vi):

(a) Kommissionen fortsätter att förbättra förvaltningen av biståndet till tredje land, inklusive stöd för att öka kärnsäkerheten.

(b) Den 6 september 2000 beslutade kommissionen att omorganisera ansvaret för programmen för stöd till kärnsäkerhet i länderna i Central- och Östeuropa och i de nya oberoende staterna. Detta beslut klargjorde ansvarsfördelningen och minskade, i synnerhet när det gäller Phares stöd inför anslutningen, antalet mellanhänder mellan olika aktörer inom kommissionen.

När det gäller Phare-programmets finansiella instrument ålades ett direktorat inom kommissionen ansvaret för hela projektcykeln. Direktoratet inrättade därefter en "arbetsgrupp för kärnsäkerhet" för att behandla både politiska kärnsäkerhetsfrågor i samband med utvidgningen och tillhandahållande av bistånd som finansieras genom Phare. Denna arbetsgrupp blev operativ under första halvan av 2001. Det får stöd från direktoratet för transport som är den avdelning som är ansvarigt för kärnsäkerhetsfrågor. Ansvarskoncentrationen till GD Utvidgning gör det möjligt för avdelningen med ansvar för anslutningsförfarandet att kombinera det ekonomiska biståndet med en föranslutningsdialog med kandidatländerna och därmed bidra till att kommissionens insatser koncentreras för att säkerställa att kärnsäkerhetsnivåerna i dessa länder höjs. Samtidigt har gemenskapsdelegationernas deltagande i kandidatländerna och rapporter till gemenskapens institutioner effektiviserats ytterligare för att bidra till kommissionens verksamheter.

Som kompletterande åtgärd för att förbättra förvaltningen av biståndet på området antog kommissionen också nya avtalsregler på området kärnsäkerhet (för närmare uppgifter, se bilagan till meddelandet KOM(2000) 493 slutlig). Reglerna är avsedda att resultera i en bättre definition av programmålen.

Redan i 2001 års budget inrättades en särskild budgetpost B7-524 "Stöd på kärnkraftsområdet" som tilldelades ett schablonmässigt anslag. Anslagen till kärnkraftsområdet kommer att göras tillgängliga genom en överföring av anslag. I det preliminära budgetförslaget 2002 föreslog kommissionen anslag på 85 miljoner euro för att stärka samarbetet mellan Tacis-länderna på kärnkraftsområdet. Dessutom har 25 miljoner euro föreslagits för budgetpost B7-525 "Gemenskapens bidrag till Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling till förmån för fonden för inkapsling av Tjernobylnuklearkraften".

(vii) "Undersökning" av delegationerna

(a) beklagar att den personal och de resurser som anslås för kommissionens delegationer inte alltid motsvarar unionens aktuella politiska prioriteringar eller omfattningen på det stöd som utbetalas; anser att tilldelningen av resurser är ojämn; noterar till exempel att delegationen i Mali som ansvarar för en årlig budget på 152 miljoner euro har en personal bestående av sex tjänstemän medan Barbados, med en försumbar budget, också den har sex tjänstemän; noterar

att det inte finns några delegationer i nyckelområden som Singapore, Malaysia eller i någon av Gulfstaterna,

(b) noterar att mot bakgrund av de förmåner som härrör från bilaga X i tjänsteföreskrifterna uppgår den genomsnittliga kostnaden för en utomeuropeisk tjänsteman till 270 000 euro under första året och 207 000 euro under därpå följande år jämfört med den genomsnittliga kostnaden för tjänstemän i Bryssel eller Luxemburg på 120 000 euro; noterar att en lokalanställd utomlands motsvarar en tredjedel av kostnaden för en tjänsteman; uppmanar kommissionen att fullfölja omfördelningsprogrammet som inleddes 1996 i vilket regionala delegations skulle inrättas; noterar att sedan 1996 har 70 tjänster, som omfattas av tjänsteföreskrifterna, omfördelats mellan delegationer och 50 tjänster överförts från huvudkontoren till delegationerna; anser att det vore legitimt att ersätta ett antal tjänster för tjänstemän i AVS-länder med tjänster för lokalanställda,

(c) begär att arbetsuppgifterna för samtliga personalkategorier klart och tydligt skall preciseras; anser att ett samstämmigt tillvägagångssätt måste användas när det gäller frågan om antalet tjänstemän i förhållande till antalet lokalt anställda; efterfrågar ett förslag till hur man kan förenkla förvaltningen av extra, tillfällig och fast personal i syfte att undvika tillämpning av olika normer,

Kommissionens svar på punkt 9. (vii):

(a) Beträffande den orättvisa fördelningen av resurser inom delegationerna fattade kommissionsledamöternas kollegium beslut (KOM(2001) 381 av den 3 juli 2001) om att resurserna skulle omfördelas inom tjänsten för yttre förbindelser, inklusive att nya delegationer skulle öppnas och andra effektiviseras. När det gäller resursfördelningen till kommissionens delegation i Barbados, bör det påpekas att denna delegation har regionalt ansvar för 13 länder. Parlamentets önskan om att omfördelningsprogrammet skall fullföljas behandlades också i meddelandet om tjänsten för yttre förbindelser.

(b) Beträffande möjligheten att ersätta tjänstemän med lokalanställda använder kommissionen denna åtgärd under förutsättning att den yrkesmässiga profilen möjliggör ett sådant ersättande.

(c) Parlamentets yrkande på en tydlig definition av arbetsuppgifterna för alla kategorier anställda behandlas i det pågående administrativa reformprogrammet. Beträffande antalet anställda tjänstemän i förhållande till lokalanställda, är den omfördelning av tjänstemän som inleddes under 1996 avsedd att utjämna detta förhållande. Denna utjämning kommer att fortsätta. Beträffande parlamentets yrkande om att förslag skall lämnas om hur personalförvaltningen kan förenklas för att undvika att olika normer tillämpas, är de olika avtal som används inom tjänsten för yttre förbindelser relaterade till verksamhetsmålen olika aspekter (tillfälliga eller permanenta uppgifter). Det administrativa reformprogrammet inkluderar en översikt av regelverket för tillfälligt anställda (extraanställda, utsända nationella experter). I bilaga X till tjänsteföreskrifterna tillåts inga anställningsavtal för extraanställda eller tillfälligt anställda i tredje länder.

(viii) Delegationen i Sarajevo

välkomnar att kommissionen på parlamentets uppmaning har beviljat delegationen i Sarajevo utökade befogenheter och nu fungerar som en förebild för andra kontor,

(ix) Delegationen i Jerusalem

(a) välkomnar att ytterligare 23 delegationer valts ut för att få direkt ekonomiskt ansvar, däribland delegationen i Jerusalem; noterar att även att stödet till den palestinska myndigheten uppgår till 132 miljoner euro, utgjordes personalen vid delegationen i Jerusalem under 1999 huvudsakligen av två A-tjänstemän, en B-tjänsteman och en C-tjänsteman; uppmanar kommissionen inför dess nya uppgifter att öka personalstyrkan i Jerusalem över det fasta taket för tjänstemän och experter som fastställts av de israeliska myndigheterna genom att inleda förhandlingar med Israel såsom delegationen själv föreslog redan 1999,

(b) betonar betydelsen av Europeiska unionens bidrag inom ramen för fredsprocessen i Mellanöstern; påpekar att man både i den oberoende externa utvärderingen och revisionsrättens särskilda rapport nr 19/2000 noterade att de positiva följderna av biståndet minskades genom ett antal faktorer, inbegripet fragmenteringen av ansvarsskyldigheten, brist på resultatindikatorer och otillräcklig samordning med andra biståndsgivare; uppmanar kommissionen att, inom ramen för reformeringen av biståndet till tredje land som inleddes den 16 maj 2000, utarbeta en handlingsplan efter granskning och utvärdering och att rapportera om framstegen, första gången efter sex månader och därefter minst en gång om året,

(c) konstaterar att Europeiska unionen i egenskap av den största biståndsgivaren till Palestina måste vaka över att dess stöd främjar fred och försoning; kommissionen måste se till att det stöd som det ger till det palestinska utbildningssystemet varken direkt eller indirekt finansierar uttryck för rashat utan att kommissionens önskan om att spela en roll i fredsprocessen i stället främjar fred och försoning hos den unga generationen i en region där folken allt för länge har lidit under terror,

Kommissionens svar på punkt 9. (ix):

(a) Kommissionen mottog i juni 2001 de israeliska myndigheternas godkännande om att öka personalstyrkan till åtta anställda. Efter att ha fått detta godkännande kommer kommissionens representationskontor i Jerusalem att få extrapersonal som ett led i den delegering av ekonomistyrningen från Bryssel som kommer att genomföras under 2002. Den exakta tidsplanen beror på säkerhetsförhållandena i landet.

(b) Förvaltningsreformen av kommissionens biståndsprogram är avsedd att öka effektiviteten och inkluderar åtgärder för att tydligare definiera ansvarsfördelningen genom att likrikta projektcykeln och öka decentraliseringen till delegationerna, samt att höja kvaliteten på projektförberedelserna och uppföljningen av projekten genom att öka användningen av resultatindikatorer. Åtgärder för att förbättra samordningen antogs i januari och varje medlemsstat bör ha sänt beslutet till sina företrädare på plats (alla kommissionens delegationer har informerats). En lägesrapport om genomförandet av handlingsplanen håller på att utarbetas.

(c) Hela Europeiska unionen, och i synnerhet kommissionen, har strävat efter att främja fred, tolerans och mänskliga rättigheter i Mellanöstern. Kommissionen anslog för perioden 1999-2000 50 miljoner euro till fredsskapande program för att främja fredsskapandet genom gemensamma projekt och informationskampanjer. Bland dessa projekt finns Utbildning i demokrati för ungdomar ("Democracy Education for Youths") och Utbildning i fredsskapande – en utveckling av utbildningsprogrammen ("Peace Education - Curriculum Enrichment"). Den senare utvecklar riktlinjer och översikter över utbildningsmål som sprider fredsprocessens värderingar.

Frågan om stöd till palestinsk utbildning har tagits upp vid ett flertal tillfällen. Kommissionen beklagar att man fortfarande använder textböcker med inslag av rashat i vissa skolor på Västbanken och i Gaza och stödjer innerligt de palestinska myndigheternas initiativ att under 2000 gradvis avveckla användningen av dessa textböcker.

Europeiska kommissionen finansierar varken direkt eller indirekt produktion och distribution av skolböcker på det palestinska territoriet. Inget av kommissionens stödprojekt till de palestinska myndigheterna inkluderar produktion eller distribution av textböcker.

(x) Representationen i Stockholm

beklagar bristen på insyn för den ansvarsfrihetsbeviljande myndigheten i kommissionens hantering av affären med Stockholmskontoret, förseningar i det disciplinära förfarandet mot inblandade tjänstemän och det faktum att ingenting har gjorts för att undersöka om liknande saker inträffat vid andra lokalkontor,

(a) noterar att kommissionens granskning av Stockholmskontoret i mars 1999 inte verkade avslöja några problem, fastän de anklagelser som framfördes i november 1999, vilka följde på pressrapporter om påstådda försummelser, delvis visade sig vara sanna; uppmanar kommissionen att förbättra kvaliteten på granskningarna; beklagar förseningar på grund av förfarandet och påpekar att medan byrån för bedrägeribekämpning rekommenderade disciplinära undersökningar i maj 2000, överlämnades tre disciplinära fall till disciplinkommittén först i mars 2001; förväntar sig att de disciplinära förfarandena skall slutföras på ett konsekvent, yrkesmässigt och rättvist sätt,

(b) uppmanar kommissionen att informera parlamentet om reglerna och deras tillämpning när det gäller tjänstemän som är under utredning,

(c) välkomnar att granskning genomfördes vid kommissionens representationskontor i Helsingfors, Wien, Madrid och Barcelona; begär att kommissionen skall inleda förebyggande kontroller vid alla sina återstående representationskontor och informera parlamentet om resultaten,

Kommissionens svar på punkt 9. (x):

(a) Granskningskontrollerna syftar inte till att identifiera bedrägerier, utan att säkerställa att reglerna iakttas och att den struktur som granskas fungerar optimalt. De ekonomiska oegentligheter som fastställs under en granskning är normalt inte bedrägerier; varje misstänkt fall av bedrägeri som fastställs genom sådana medel skall överlämnas till OLAF.

De disciplinära åtgärder som rör vissa lokalanställda vid kommissionens representationskontor i Sverige var ändamålsenliga och utfördes helt i enlighet med svensk lagstiftning. Besluten fattades av anställningsmyndigheten inom de tidsgränser som anges i svensk lagstiftning och var inte alls försenade. De lokalanställda som berörs kunde därefter utnyttja varje tillfälle till överklagan av de förfaranden som tillämpades och ärendena utreds nu inför nationell domstol.

När det gäller de tre "Stockholmsärendena" pågår de disciplinära förfarandena fortfarande. Disciplinutskottet har lämnat ett yttrande i ett av fallen. Ett andra yttrande väntas inom kort och det tredje och slutliga yttrandet lämnas med all sannolikhet under hösten. I princip måste tillsättningsmyndigheten därefter fatta sina beslut på grundval av dessa yttranden enligt artikel 7 i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna. När det gäller de svenska rättsliga myndigheternas undersökning är det ännu inte klart om den svenske åklagaren kommer att inleda rättsliga förfaranden mot de tre tjänstemän som berörs. Om de tre tjänstemännen åtalas kommer de disciplinära förfarandena att uppskjutas enligt artikel 88.5 i tjänsteföreskrifterna.

(b) Reglerna för tjänstemän under utredning anges i avdelning VI och i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna och utvecklas i förstainstansrättens och domstolens rättspraxis samt i kommissionens administrativa praxis. För att öka öppenheten håller kommissionen för närvarande på att föra samman dessa regler och att kodifiera deras praxis i ett omfattande regelverk för administrativa förfaranden. En kopia av regelverket kommer att sändas till parlamentet.

(c) Granskningar kommer att utföras på representationskontoren i de övriga medlemsstaterna.

(xi) Delegationen i Washington

(a) noterar att styrekonomen till följd av en jämförelse med tyska, brittiska och nederländska ambassaden, kunde påvisa ett högst diskutabelt handlande vad beträffar uppfräschningen av den till Washingtondelegationen tillhörande tjänstebostaden, vars kostnad var hög i förhållande till försäljningsvärdet, och att tillhandahållandet av en tillfällig bostad under en tvåårsperiod skedde till en kostnad över genomsnittskostnaden på marknaden,

(b) ifrågasätter godkännandet i efterhand av de överdrivet höga kostnaderna för uppfräschningen från den rådgivande kommittén för upphandling och avtal och godkännandet från huvudkontoren för bostäder åt delegationspersonal som bryter mot gällande normer; uppmanar kommissionen att utreda denna händelse och att se över sin fastighetspolitik när det gäller dess delegationer,

Kommissionens svar på punkt 9. (xi):

Rådgivande kommittén för upphandling och avtal utfärdade inte något yttrande eftersom ärendet presenterades i efterhand.

Den rapport som upprättades efter den administrativa utredningen om det handlande som rapporterats i samband med uppfräschningen av den till Washingtondelegationen tillhörande tjänstebostaden lämnades till OLAF den 6 augusti 2001.

Med hänsyn till slutsatserna i rapporten är det dock osannolikt att OLAF kommer att inleda en undersökning.

När det gäller de interna reglerna för bostäder, håller dessa på att ses över för att uppnå ökad öppenhet och resursoptimering. Beslut väntas i december 2001.

(xii) Europe Aid

konstaterar att den nya tjänstegrenen "Europe Aid" innebär ett viktigt steg på väg mot att avhjälpa de kvarstående problemen med eftersläpningar i fråga om betalningsbemyndigandena; anser dock att det inte kommer att räcka med ett sådant steg för att önskad nivå på effektiviteten skall kunna uppnås; uppmanar därför kommissionen att med tanke på genomförandet av det externa biståndet på ort och ställe också dra nytta av erfarenheterna hos utomstående byråer, så länge dessa kan uppvisa högre effektivitet än de redan befintliga centraliserade och decentraliserade enheterna; erinrar om att dessa byråer i sådana fall måste utföra sin verksamhet i överensstämmelse med de politiska riktlinjer som kommissionen satt upp samt inom Europeiska gemenskapens rättsliga ramar i finansiellt och bokföringstekniskt hänseende,

Kommissionens svar på punkt 9. (xii):

Huvudsyftet med åtgärderna för att reformera förvaltningen av biståndet till tredje land, som anges i kommissionens beslut av den 16 maj 2000, är att förkorta tiden för att förmedla gemenskapens stöd till tredje länder samt att öka stödets kvalitet. Inrättandet av EuropeAid är delvis avsett att behandla problemen i samband med svag politisk kontroll och otillräckligt ansvarstagande till följd av den olämpliga användningen av kontoren för tekniskt stöd på området.

Betydande insatser har gjorts sedan EuropeAid inrättades för att bygga upp relationer med de organ som vissa medlemsstater inrättat för att genomföra sina bilaterala stödprogram – vilket givetvis är nödvändigt för samordning och komplementering. Kommissionen planerar att samarbeta fullt ut med dessa organ, inom ramen för sina egna bestämmelser och förfaranden, allt medan den säkerställer att gemenskapens åtgärder behåller sin tydliga gemenskapskaraktär.

(xiii) Institutet för Europa-Latinamerikafrågor (IRELA)

(a) framhåller att kommissionens avdelningar gjordes uppmärksamma på problemen inom förvaltningen av Europa- och Latinamerikainstitutet (Irela) genom ekonomistyrningens rapport av den 6 juni 1997 och genom revisionsrättens sektorsbrev av den 12 maj 1998 och den 13 november 1998 liksom i sin särskilda rapport nr 12/2000 av den 18 maj 2000; beklagar att kommissionens granskning slutfördes först 2001,

(b) uppmanar kommissionen att brådskande undersöka hur man kan lösa problemet med obetalda löner när problemen med utbetalningar av lön till personal som inte har varit inblandad i oriktigheter och bedrägerier, driva in de 4,4 miljoner euro som fastställts genom revisionen och som gått förlorade på grund av bedrägeri eller dålig förvaltning, inklusive förluster som har förorsakats av icke berättigade utgifter, bland annat kontraktsstridig lön till direktören, dubbla utbetalningar från A- och B-delarna i den allmänna budgeten och oberättigade resekostnader,

(c) uppmanar kommissionen att inleda administrativa utredningar och att man mot bakgrund av den interna utredningen genomförd av byrån för bedrägeribekämpning, vid behov, vidtar disciplinära åtgärder,

Kommissionens svar på punkt 9. (xiii):

(a) Den externa granskningen inleddes så snart domstolen avslutat sin egen granskning.

(b) Irela är ett självständigt organ. Kommissionen är inte ansvarig för nedläggningen av Irela. Efter den senaste granskningen utfärdade kommissionen betalningskrav för 3,4 miljoner euro som Irela ännu inte återbetalat.

(c) Kommissionen kommer att vidta åtgärder efter resultaten från OLAF:s undersökning.

(xiv) ACEAL

efterlyser en djupgående revision av ACEAL och en undersökning av förbindelserna mellan denna och personal vid kommissionen; uppmanar även kommissionen att inte tveka att inleda administrativa eller disciplinära utredningar i händelse av favorisering vid beviljande av kontrakt till tidigare ombud för kommissionen,

Kommissionens svar på punkt 9. (xiv):

Det ärende parlamentet hänvisar till håller på att undersökas av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning. Om undersökningen ger bevis för att favoritism förekommit vid beviljandet av kontrakt kommer kommissionen att besluta om den skall inleda de nödvändiga administrativa eller disciplinära undersökningarna och eventuellt vidta lämpliga åtgärder.

(xv) A-30 stöd

uppmanar kommissionen att samarbeta med bedrägeribekämpningsbyrån OLAF och revisionsrätten vid revision av institut eller centra som nästan helt finansieras av gemenskapen samt rapportera till parlamentet i tid inför andra behandlingen av budgeten för år 2002; uppmanar de parlamentsledamöter som innehar ledande platser i styrelser eller andra befattningar i organisationer som erhåller den största delen av sin finansiering från gemenskapen att före debatter i enlighet med bestämmelserna i bilaga I, artikel 1 i parlamentets arbetsordning skriftligen uppge om de har några personliga intressen eller omröstningar om budgeten,

Kommissionens svar på punkt 9. (xv):

Kommissionen antog handboken om förvaltning av bidrag i juli 1998, i syfte att:

- Införa sunda och begripliga normer för förvaltningen av gemenskapens medel.

- Ge kommissionens avdelningar en enhetlig ram för hur direkta bidrag skall beviljas och övervakas.

- Utveckla anvisningar för att förklara kommissionens politik för övriga institutioner och allmänheten i stort, då en version redan finns tillgänglig för dem som söker och mottar bidrag på webbplatsen Europa.

I anvisningarna finns standardavtal avseende bidrag med bifogade allmänna villkor för Europeiska gemenskapernas bidragsavtal. Dessa allmänna villkor kan inte ändras av generaldirektoraten och innehåller en särskild klausul om "teknisk kontroll och ekonomistyrning" där det tydligt anges att bidragsmottagaren måste godta att kommissionen och Europeiska gemenskapernas revisionsrätt utför kontroller av hur bidraget används, både under den tid som projektet pågår och fem år räknat från det datum då projektet avslutades.

Anvisningarna innehåller också ett kapitel om revisioner (allmänna mål, planering, rapportering) och konkreta hjälpmedel för att bistå revisorerna under revisioner på plats. Anvisningarna trädde i kraft den 1 januari 1999. I kommissionens rapport från det första tillämpningsåret framgick att generaldirektoraten hade ökat antalet revisioner på plats sedan anvisningarna infördes.

Kommissionen kan bekräfta att revisionerna utförs eller kommer att utföras, till exempel vad gäller ECRE (European council for Refugees and Exiles groups, en europeisk organisation för flyktingar och landsförvisade), Europeiskt forum för invandrare och Europas själ.

OLAF utför inte revisioner, men kommer att undersöka varje misstanke om bedrägeri eller oegentlighet som kommissionen eller revisionsrätten rapporterar till följd av revisionerna av instituten i fråga. Den har en stående överenskommelse med revisionsrätten om att varje misstanke om oegentlighet som revisionsrätten upptäcker under sina revisioner automatiskt skall överföras till OLAF.

Bland mottagarna av stöd A-30 finns, fränsett Irela, fem institut som specialiserat sig på förbindelser med icke-medlemsstater.

Vart och ett av dessa institut lämnar in sina räkenskaper till kommissionen som bestyrks endera genom en extern lagstadgad revision eller av ett motsvarande förfarande från den offentliga sektorn. Dessutom genomför kommissionen ekonomiska kontroller på grundval av stickprovskontroller. I september 2001 hade ett av dessa fem institut kontrollerats. Vid kontrollbesöken upptäcktes inga särskilda problem.

(xvi) uppmanar att kommissionen skall utarbeta en informationspolitik som främjar dialog genom att göra det möjligt för alla organisationer som respekterar grundläggande mänskliga rättigheter att ansöka om medel,

Kommissionens svar på punkt 9. (xvi):

Kommissionen instämmer helhjärtat i parlamentets åsikt om att det är nödvändigt att utveckla en informationspolitik som främjar en dialog. Den 27 juni 2001 antog den ett meddelande om "...en ny ram för samarbetet inom informations- och kommunikationspolitiken i Europeiska unionen". Ett av de främsta målen med dokumentet är att "värva stöd för olika målsättningar, däribland att utveckla en verklig dialog med allmänheten, överbrygga avståndet mellan unionen och allmänheten och se till att allmänheten får tillgång till korrekt information". Syftet är att utveckla större förståelse för unionen och dess politikområden. Meddelandet godkändes av den interinstitutionella informationsgruppens möte den 3 juli 2001.

Säker tillgång till information om finansiering är mycket viktig. Därför strävar de behöriga generaldirektoraten efter att säkerställa en omfattande informationsspridning som är lätt åtkomlig för de organisationer som önskar ansöka om medel. Åtgärder vidtas kontinuerligt för att förbättra tillgången till denna information.

Att respektera de grundläggande rättigheterna är en skyldighet i fördraget (artikel 6).

(xvii) Internationell samordning av biståndsgivare (inbegripet FN)

(a) beklagar att kommissionen trots en begäran i båda frågeformulären om ansvarsfrihet inte kunnat ange hur stora anslag som utbetalats via FN som helhet, liksom genom enskilda organ; begär detaljerade upplysningar om biståndsmål, ekonomiska åtaganden, utbetalda belopp, biståndets inverkan och vidtagna åtgärder efter granskning och utvärdering,

(b) är bekymrat över medel som kanaliserats genom Förenta nationernas program för internationell narkotikakontroll och ber om information och uppföljning; noterar att kommissionens granskningar påvisat en stor risk för dubbla utbetalningar till stödmottagarna, först en gång från kommissionen och sedan ytterligare en gång från FN:s organ exempelvis FN:s flyktingkommissariat (UNHCR); beklagar att FN:s livsmedelsprogram inte har tillåtit granskning och därför har försenat och till och med blockerat projekt,

(c) beklagar att kommissionen har underlåtit att till fullo tillse att EU-finansierade investeringsfrämjande åtgärder är förenliga med grundläggande ILO-normer och andra internationella normer för mänskliga rättigheter,

(d) uppmanar kommissionen att garantera kontroll och öppenhet när det gäller anslag för vilka ansvaret överlåtits på internationella organisationer; uppmanar kommissionen att som villkor för sin ekonomiska intervention begära tillräckliga upplysningar om användningen av de anslag som förbrukas av internationella organisationer vilka arbetar parallellt med kommissionen, och där man finner att insynen är otillräcklig, stoppa bidragen till berörda FN-organ,

Kommissionens svar på punkt 9. (xvii):

(a) I sitt meddelande av den 2 maj 2001 "Bygga upp ett effektivt partnerskap med Förenta Nationerna på områdena för utveckling och humanitär hjälp" anger kommissionen en siffra för Europeiska unionens samlade bidrag till FN-organens verksamheter (354 miljoner euro i genomsnitt per år). Kommissionen förväntas inom kort kunna ge närmare uppgifter för 1999 med ytterligare förbättringar för 2000 och därefter. Denna beräkning håller för närvarande på att uppdateras. Det kommer då att bli möjligt, efter att uppgifterna jämförts med dem i vissa FN-organ, att bli möjligt att göra en mer kvalitativ bedömning och analysera våra partners uppgiftsområden. Kommissionen har, i enlighet med målen i meddelandet som bekräftas i rådets slutsatser av den 31 maj 2001, åtagit sig att utveckla en mer selektiv strategi i förhållande till resultaten och funktionerna för att fastställa de mest strategiska FN-parterna.

(b) Frånsett det faktum att inga nya avtal ingåtts med FN:s narkotikakontrollprogram, informerade EG FN:s narkotikakontrollprogram (genom en skrivelse från Romano Prodi till Arlacchi den 21 mars 2001) att kommissionen överväger att genomföra en granskning av samtliga löpande avtal. FN:s narkotikakontrollprogram lämnade en formell garanti om

att kommissionen får tillgång till all information som krävs inom ramen för avtalet mellan EG/FN. Kommissionen begärde dessutom att få rapporterna från FN:s interna granskningsorgan i detta ärende. Resultaten från denna granskning och slutsatserna från FN:s externa granskningsorgan, är av stor betydelse vid bedömningen och planeringen av de eventuella granskningar från EG som kan komma att bli nödvändiga.

När det gäller de instanser där kommissionen och FN-organen finansierar samma tredje part, måste kommissionens kontrollanter utföra sitt arbete i enlighet med standardiserade revisionsmetoder. Standardiserade revisionsmetoder kräver att kontrollanterna ser över tredje parter räkenskapssystem för att säkerställa att systemen är noggranna och tillförlitliga. ECHO har hittills inte behövt utfärda något betalningskrav till ett icke-statligt organ när det gäller dubbel uppbörd av medel genom FN:s flyktingkommissarie.

(c) Generellt syftar gemenskapens stöd till att hjälpa partnerländernas egna analyser av den allmänna politiken och den institutionella och regelmässiga ram inom vilken den privata sektorn, både utländsk och inhemsk, är verksam. Målet är att i nationell lagstiftning förankra eller genomföra arbetsnormer på olika områden som tvångsarbete, barnarbete, skydd av hälsa och säkerhet:

- I sitt direkta stöd till företag understryker kommissionen betydelsen av att "uppförandekoder" och/eller "social märkning" är frivilliga. En uppförandekod utgör emellertid ingen ersättning för nationell lagstiftning som respekterar arbetstagarnas grundläggande rättigheter. På detta område stödjer kommissionen införandet av befintliga internationella regler, som dem som utvecklats av Internationella arbetsorganisationen och OECD:s riktlinjer, eller till exempel de så kallade "Sullivan-principerna" (god praxis mot rasdiskriminering på arbetsplatsen).

- Dessutom begär kommissionen att de företag som mottar direkt stöd skall förpliktiga sig att anta ett rättvist och socialt uppförande, dvs. genom att begära en försäkran om att de avstår från barnarbete och uppfyller nationell lagstiftning om krav på hälsa och säkerhet.

- I andra projekt har kommissionens stöd framför allt hjälpt icke-statliga organisationer att diskutera, informera om och bedöma multinationella investerares uppförande och stödjer informationskampanjer i utvecklingsländer.

- Kommissionen bidrar till att bygga upp lokala organisationers kapacitet för att stärka fackföreningarna och förbättra dialogen med den offentliga sektorn och affärslivet. Den kan också hjälpa handelskammare att införa kunskaper om modern praxis och krav, dvs. om hälso- och säkerhetsåtgärder eller hur man förbättrar företagsstyrningen.

(d) I sitt meddelande av den 2 maj 2001 åtog sig kommissionen att utveckla samarbetsmöjligheterna med Förenta Nationerna i enlighet med kraven i gemenskapens regler om kontroll och ekonomisk information.

En överenskommelse nåddes under 1994 om tillämpningen av kontrollklausulen och denna överenskommelse har sedan förlängts. Kommissionens standardavtal om bidragsprojekt med internationella organisationer, som redan används i många internationella organ, innehåller mycket strikta klausuler om öppenhet som kontroll och rapportering. I vissa fall har systemet för tillämpning av kontrollklausuler varit en källa till problem.

Kommissionen uppmärksammar det faktum att bestämmelserna för samarbete och särskilt för tillämpningen av klausulen om kontroll av FN-organens verksamheter samt för rapporteringen för närvarande diskuteras i förhandlingarna om revideringen av ramavtalet mellan EG och FN från 1999. Resultaten väntas komma under hösten.

(xviii) Icke-statliga organisationer

(a) uppmanar kommissionen att fullfölja sin allmänna plan för granskning av icke-statliga organisationer baserad på riskanalys och välkomnar den biståndsansvarige kommissionsledamotens agerande då denne inte tvekat att återkräva pengar som gått förlorade genom bristfällig förvaltning av olika icke-statliga organisationer,

(b) noterar att trots att kommissionen var medveten om att det fanns problem redan i mars 2000 företogs inte någon revision av Clong (sambandskommittén för icke-statliga biståndsorganisationer vid Europeiska gemenskaperna) förrän i oktober 2000; ser fram emot att få motta revisionsberättelsen så fort denna slutförts,

(c) noterar att Clong inte har gjort samtliga handlingar tillgängliga för revisorerna, varken under det första besöket hos de icke-statliga organisationerna eller under det så kallade kontradiktoriska förfarandet; uppmanar Clong att omedelbart lämna alla ytterligare upplysningar; uppmanar kommissionen att beakta alla ytterligare handlingar som kommer fram under återbetalningsprocessen; förväntar sig att kommissionen frigör alla spärrade medel när frågan om återbetalning har lösts och tillräckliga garantier för tillbörlig finansiell förvaltning har upprättats,

(d) välkomnar att Echo tillsammans med internationella rödakorsfederationen, efter anklagelser om missbruk och förskingring av humanitärt bistånd i Jugoslavien i november 1999, beordrade en granskning av Jugoslaviens Röda kors; är bekymrat över risken för dubbla betalningar, orimlig fakturering och brister i system för förvaltningskontroll; uppmanar kommissionen att dra nytta av sin lärdom från granskningen av Röda korset i Jugoslavien vid liknande aktioner i andra länder,

Kommissionens svar på punkt 9. (xviii):

(a) – Kommissionen fullföljer sin allmänna plan för granskning av icke-statliga organisationer.

(b) – Rapporten från granskningen i fråga sändes till parlamentet den 20 februari 2001.

(c) – Ett avtal för detta ändamål godkändes av kommissionen i april 2001.

(d) – Lärdomarna från granskningen är tydliga:

- Det är ofta mer effektivt för kommissionen att inleda en granskning direkt än att anlita en intermediär organisation med vilken den har ett avtal.

- En viktig faktor som är avgörande för framgång är att få kontrollanterna att delta på ett så tidigt stadium som möjligt, dvs. så snart anklagelser lämnas.

- Fler granskningar på området, och inte bara i organisationernas högkvarter, är nödvändiga och kommer att utföras.

Kommissionen kommer att beakta dessa inslag under framtida relevanta omständigheter.

(xix) Utvecklingsbistånd

noterar att av de 6,5 miljarder euro som under 1999 spenderades på extern samarbetsverksamhet, inbegripet utvecklingsbistånd, gick enbart en procent till hälsovård; noterar också att detaljerade uppgifter för sektorsvisa utgifter fortfarande inte är tillgängliga för kategori 4 i Latinamerika och Asien, trots att dessa i över tjugo år varit tillgängliga för AVS-staterna; uppmanar kommissionen att till fullo rapportera om allt yttre bistånd i enlighet med OECD:s revisionsförklaringsmetod,

Kommissionens svar på punkt 9. (xix):

Kommissionen medger att det finns ett behov av att ytterligare förbättra informationssystemet för ledningen. Det är troligt att siffran 1% är en undervärdering av det totala stödet till hälsosektorn. Hälsovård inom utvecklingssamarbetet är en viktig politisk prioritering för kommissionen. Som planerat genomför kommissionen åtgärder för att anta OECD:s revisionsförklaringsmetod i alla regioner för rapporteringen om åtaganden och utbetalningar under 2001. En betydande insats kommer att krävas vid genomförandet för att säkerställa att rapporten håller hög kvalitet och för närvarande hoppas kommissionen kunna uppfylla normerna fram till 2003.

(xx) Energisektorn

beklagar att kommissionen 1999 oberättigat avbröt Synergyprogrammet som är inriktat på småskaliga och flexibla projekt för att främja dialog och samarbete mellan EU och tredje land, vilket innebär att 5 miljoner euro utav 15 miljoner euro kommer att förbli outnyttjade; begär att de bästa projekten från förslagsinfordran 1999 omedelbart flyttas över så att man kan betala ut medel som planerats under 2001 års budget; uppmanar till en ny förslagsinfordran med en lägre minimitröskelnivå men med kriterier som anger hög kvalitet och möjliggör att större men också små och medelstora projekt beaktas,

Kommissionens svar på punkt 9. (xx):

- En ny ansökningsomgång offentliggjordes den 8 juni 2001 (EGT C 165/10) med en ny lägsta beloppströskel på 250 000 euro. Detta belopp motsvarar de nya riktlinjer som rådet antog den 9 april 2001, som är en höjning jämfört med tidigare ansökningsomgångar vars genomsnittliga tröskel låg mellan 100 000 till 150 000 euro. Denna flexibilitet kommer att fortsätta att tillämpas på beloppströskeln för projekt som håller en hög kvalitet och som är av uppenbart intresse för programmet.

- Deltagarna i 1999 års ansökningsomgång har genom en skrivelse uppmanats att på nytt inkomma med sina ursprungliga förslag. Vid behov kan en sammanslagning av projekt föreslås av projektsökanden. Indragningen av ansökningsomgången har möjliggjort en omorientering och en förstärkning av programmet. Utgifterna är för närvarande föremål för nya förstärkta budgetförfaranden som infördes i samband med inrättandet av det nya generaldirektoratet energi och transport.

- Det totala ekonomiska referensbelopp som fastställs i rådets förordning är i själva verket 15 miljoner euro. Med hänsyn till de belopp som antogs från 1999 till det preliminära budgetförslaget för 2002, kommer det totala beloppet för programmet att uppgå till 22,7 miljoner euro. Med genomförandet från 1999, det förväntade utfallet för 2001 och det preliminära budgetförslaget för 2002, kommer den totala genomförda budgeten att uppgå till 17,2 miljoner euro. Det ekonomiska referensbeloppet borde därmed överskridas med

2,2 miljoner euro. Därmed är det inte troligt att indragningen av 1999 års ansökningsomgång kommer att få någon negativ påverkan på genomförandet av budgeten.

Åtagandena för 2001 och 2002 kommer att ingå inom ramen för förstärkta ekonomiska förfaranden.

(xxi) Inre politik

(a) ber kommissionen att upprätta bestämmelser för kontraktssenliga påföljder i händelse av att anspråk om ersättning för överdrivna utgifter framförs,

(b) ber att kommissionen skall kräva att mottagare av bidrag över en viss storlek skall överlämna ett intyg från en oberoende revisor om att de utgifter för vilka bidrag begärs är korrekta och att utgifterna är bidragsberättigade i enlighet med kontraktsvillkoren,

Kommissionens svar på punkt 9. (xxi):

Merparten av utgifterna på området för inre politik rör forskning. I följande svar behandlas detta viktiga område.

(a) En förstärkning av bestämmelserna på området för kontroll och påföljder är av hög prioritet för kommissionen. I åtgärdsplanen för 2001 (kommissionens meddelande KOM(2001)254) lämnas riktlinjer inom ramen för en övergripande strategi.

I nuvarande rättsliga ram för direkta utgifter och särskilt de avtal som härrör från gemenskapens femte ramprogram inkluderas redan åtgärder för att skydda gemenskapens ekonomiska intressen, särskilt återbetalning av gemenskapens totala ekonomiska bidrag.

För närvarande förs diskussioner mellan de behöriga avdelningarna, bl.a. OLAF och kommissionens rättstjänst, för att bedöma utformningen och innehållet i ett utkast till sektorsförordning om bedrägeribekämpning baserad på artikel 280 i EG-fördraget (medbeslutande) och särskilt frågan om dess tillämpning på pågående avtal.

I sitt förslag till gemenskapens ramprogram för 2002-2006 för forskning, teknisk utveckling och demonstration, tar kommissionen konkreta initiativ för att säkerställa att Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen skyddas genom effektiva kontroller och, om oegentligheter upptäcks, genom lämpliga åtgärder samt avskräckande medel och proportionella påföljder.

Nedan ges särskilda förankringspunkter när det gäller att inrätta en förstärkt rättslig ram i avtalen:

- Införande av specifika och detaljerade avtalsklausuler avseende påföljder i syfte att skydda gemenskapens ekonomiska intressen, samt ekonomiska granskningar och kontroller med anknytning till det arbete som utförs.*
- Tillämpning av administrativa påföljder för alla oegentligheter som avsiktligt eller genom försumlighet förekommer vid genomförandet av avtalen, enligt ramförordning nr 2988/95, och/eller ovannämnda sektorsförordning, samt att utövarna inte skall vara berättigade att delta i pågående eller framtida indirekta åtgärder.*

– *Underlätta genomförandet av betalningskrav vid oegentligheter eller bedrägerier genom tillämpning av alla de möjligheter som anges i artikel 256 i EG-fördraget.*

(b) När det gäller ett intyg från en oberoende revisor som bestyrker att de utgifter som begärs är korrekta har kommissionen inlett pilotprojekt inom ramen för Craft-avtalen, samt i ansökningsomgångarna för IST-programmet, som lanseras från 2001 och framåt.

Särskilda genomförandebestämmelser har fastställts och beslut om avtalsenliga bestämmelser har fattats. I pilotprojektet IST anges att de flesta parterna är skyldiga att lämna granskningsintyg vid projektets avslut, samt i vissa ärenden som väljs ut från den första rapporteringsperioden, för att kommissionen på ett tidigt stadium skall kunna bedöma de första resultaten från dessa pilotprojekt. Dessa pilotprojekt kommer att övervakas och utvärderas.

Kommissionen undersöker samtidigt möjligheten att få ett intyg från en oberoende revisor som bestyrker korrektheten i de begärda utgifterna för genomförandet av nya instrument i nästa ramprogram för forskning för 2002-2006, särskilt när det gäller samordnade projekt.

Man måste genomföra en utvärdering av kostnaderna och fördelarna med ett intyg från en oberoende revisor och likaså av tröskeln för genomförandet.

Sådana intyg begränsar inte kommissionens åtgärder eller hindrar den från att genomföra egna kontroller.

(c) uppmanar kommissionen att sammanställa detaljerade fördelningar av genomförandet under budgetåret 2000 av programmen Sokrates (B3-1001) Ungdom för Europa (B3-1010) och Ramprogrammet för kultur (B3-2008),

Kommissionens svar på punkt 9. (xxi) - (c):

Detaljerade förklaringar om genomförandet av budgeten för programmen i fråga offentliggjordes i inkomst- och utgiftsredovisningen för 2000 (Volym I, del II) på sidorna 148–158 (Sokrates), 159–165 (Ungdom) och 173–178 (Kultur).

(xxii) Gemenskapsorgan

(a) noterar att den bedömning av utlokaliserade organ som genomförts av revisionsrätten och kommissionen på det hela taget enbart inriktats på finansiella frågor; begär reguljära oberoende utvärderingar för att fastslå hur effektivt organen fullföljer sina uppgifter; begär att resultaten av utvärderingarna och rekommendationerna skall offentliggöras,

Kommissionens svar på punkt 9. (xxii) (a):

I kommissionens meddelande om utvärderingen från juli 2000 (SEK(2000)1051) anges att alla generaldirektorat och avdelningar skall säkerställa att de verksamheter de förvaltar utgör föremål för en övergripande utvärdering i efterhand eller efter halva tiden med intervaller som inte överstiger sex år, beroende på varje verksamhets natur. När det gäller fleråriga program krävs åtminstone en grundlig utvärdering under programmets livscykel. Kommissionens avdelningar kommer att utforma sina utvärderingsprogram för att uppfylla detta krav, och anpassa valet och tidpunkten för att utvärdera projekten mot behoven förbeslutsfattande. Generellt tillämpas dessa bestämmelser också på utvärderingen av organen.

Vissa organ har redan genomgått en utvärdering (till exempel, Europeiska miljöbyrån under 2000), medan resultaten från utvärderingen för de övriga (Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning, Europeiska arbetsmiljöbyrån) inom kort kommer att finnas tillgängliga. Kommissionen sammanställer en gång om året en rapport över samtliga utvärderingsverksamheter och offentliggör en "årlig utvärderingsöversikt", som innehåller en sammanfattning av varje slutfört utvärderingsprojekt och information om tillgång till den slutliga rapport som regelbundet lämnas till rådet och parlamentet.

Situationen avseende utvärderingar av organen:

• Arthur Andersen genomförde en utvärdering av Europeiska miljöbyrån under 1999/2000. Samordnaren för utvärderingarna av kommissionens avdelningar var en medlem i styrkommittén. Specifikationerna grundades till stor del på de programutvärderingar som kommissionens avdelningar genomförde och som nära följde de riktlinjer för utvärderingar som kommissionens avdelningar utarbetade under 1997. Utvärderingen uppfyller ett av kraven i förordningen om byråns inrättande. Den var avsedd att bedöma förordningens genomförande och särskilt byråns resultat och miljöinformations- och miljöövervakningsnät samt temacenter. Resurserna sågs över, men vid utvärderingen betonades de tidigare resultaten och rekommendationerna för framtiden. Resultaten och rekommendationerna överlämnades till parlamentet och en medlem i styrkommittén var en miljöexpert från parlamentet.

• En utvärdering av Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) genomfördes av ett externt konsultföretag. I oktober kommer kommissionen att anta den officiella rapporten om utvärderingen av EMA:s verksamhet och metoder för att utvärdera läkemedel. Rapporten kommer sedan officiellt att sändas till rådet och parlamentet.

• Utvärderingsrapporten av Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning har avslutats.

• Utvärderingen av organ och observationsorgan (Bilbao, Dublin, Wien) har inletts. Resultaten kommer att finnas tillgängliga under 2001 (Bilbao) och 2002 (Dublin, Wien). Utvärderingen kommer att täcka de metoder varje "organ" använder för att utföra sina specifika uppgifter och de resultat som uppnåtts inom ramen för deras genomförande. De ekonomiska frågorna kommer att behandlas i samband med en "resursoptimering".

(b) noterar, för de organ som inte är belägna i medlemsstaternas huvudstäder, att det föreligger en betydande skillnad i levnadskostnaderna mellan den ort där organet är beläget och huvudstaden i medlemsstaten i fråga; begär att kommissionen skall se över viktningssystemet för organen,

Kommissionens svar på punkt 9. (xxii) (b):

- Det system med korrigeringskoefficienter som tillämpas för tjänstemän och tillfälligt anställda i Europeiska gemenskaperna gör det redan möjligt att, när objektiva faktorer visar en betydande och permanent skillnad i levnadskostnaderna, införa korrigeringskoefficienter för andra tjänsteorter än huvudstäderna, inklusive de decentraliserade gemenskapsorganen. Med hänsyn till kostnaderna för statistiska undersökningar utanför huvudstäderna, genomför kommissionen bara sådana undersökningar när den har kännedom om sådana objektiva faktorer. I detta sammanhang påminner kommissionen om att samma korrigeringskoefficientsystem används för organen och de övriga institutionerna.

(c) förväntar sig att förvaltningsrådet och direktionen vid Europeiskt centrum för övervakning av rasism och främlingsfientlighet, med respekt för sina respektive roller, vidtar de nödvändiga åtgärderna för att, i framtiden, redovisningssystemen skall moderniseras och rekryteringen av personal liksom tilldelningen av kontrakt för leveranser, varor och tjänster kommer att genomföras i enlighet med samtliga gällande regler,

Kommissionens svar på punkt 9. (xxii) (c):

Parlamentets kommentarer kommer att beaktas. Dessutom kommer kommissionen att, inom ramen för sina förbindelser med Europeiskt centrum för övervakning av rasism och främlingsfientlighet, beakta revisionsrättens iakttagelser efter dess senaste uppdrag.

(xxiii) Gemensamma forskningscentret

påminner om att revisionsrätten i sin särskilda rapport nr 10/2000 om offentliga avtal som tilldelats av Gemensamma forskningscentret begärde att alla regelvidriga, tveksamma och tvivelaktiga metoder som konstaterats under granskningens gång, skall avslutas med lämpliga medel; påminner om att ekonomiska påföljder för utanordnare och räkenskapsförare inte har införts i budgetförordningen som varit i kraft sedan mer än 20 år; begär att kommissionen i samband med omarbetningen av budgetförordningen snarast skall lägga fram förslag i detta syfte,

Kommissionens svar på punkt 9. (xxiii):

Kommissionen vidtog omgående strikta åtgärder så att, vid den tidpunkt när den särskilda rapporten offentliggjordes, hade de administrativa brister som revisionsrätten upptäckt redan åtgärdats.

Dessutom har kommissionen genomfört administrativa undersökningar, inlett disciplinära förfaranden och ådömt påföljder. Kommissionen anser därför att man löst de problem som revisionsrätten hänvisat till, men situationen kommer att följas upp genom regelbundna interna granskningar.

Beträffande budgetförordningen har kommissionen i sitt ändrade förslag beaktat åtgärd 66 i vitboken om reform samt ett liknande ändringsförslag från parlamentet. Den föreslår följaktligen att en instans som specialiseras på ekonomiska oegentligheter skall inrättas inom varje institution för att avgöra om oegentligheter begåtts och avge ett yttrande om huruvida disciplinära förfaranden med eventuella ekonomiska påföljder skall inledas mot en tjänsteman som har en delegerad eller subdelegerad utanordnares ställning. Enligt åtgärd 67 i vitboken styrs de ekonomiska aktörernas ekonomiska ansvar enbart av tjänsteföreskrifterna.

(xxiv) Leonardo

konstaterar att när det gäller budgetposten Leonardo da Vinci sade kommissionen upp kontraktet med Agenor, ett kontor för tekniskt stöd, bland annat till följd av påtryckningar från Europaparlamentet och en anmälan som ingivits till åklagarmyndigheten i Bryssel; erkänner att kommissionen sedan dess infört åtgärder när det gäller förvaltningen av gemenskapsprogrammen och det externa tekniska stödet; kräver att kommissionen inom sex månader skall förse Europaparlamentet med en noggrann utvärdering av det aktuella läget i fråga om allt externt tekniskt stöd,

Kommissionens svar på punkt 9. (xxiv):

1. På området utläggning har kommissionen för institutionerna presenterat:

- Dels ett förslag om omarbetning av budgetförordningen som utesluter att organ från den privata sektorn (kontor för tekniskt stöd) deltar i genomförandet av gemenskapens budget och begränsar deras deltagande i "...tekniska expertuppgifter och administrativa, förberedande eller sammanhängande uppgifter som varken inbegriper myndighetsutövning eller frihet att använda egna bedömningsmetoder".

- Dels ett förslag till ramförordning om genomförandekontor, offentliga organ utformade som ett utläggningsinstrument för att förvalta gemenskapens program som för närvarande helt eller delvis handläggs av kontoren för tekniskt stöd.

2. Kommissionen har också utarbetat en ny vägledning och standardavtal vid användning av tekniskt bistånd (användning av organ från den privata sektorn) som inom kort kommer att distribueras till avdelningarna.

Kommissionen har redan försett parlamentet med information och kommer att ge en uppdatering om situationen avseende kontoren för tekniskt stöd.

(xxv) Narkotikamissbruk och sexturism

kritiserar den klart bristande förvaltningen av följande budgetposter:

B7-6210 Nord-Syd-samarbete för bekämpning av narkotika och narkotikamissbruk

B7-663 Kamp mot sexturism i tredje land,

Kommissionens svar på punkt 9. (xxv):

Under 1999 anslogs 9,8 miljoner euro till budgetpost B7-6210 (Nord-Syd-samarbete för bekämpning av narkotika och narkotikamissbruk). Programplaneringen för budgetposten utarbetades och genomfördes enligt reglerna. För AVS-länderna hade projekt för ungefär 3,5 miljoner euro genomförts vid utgången av året. I de avdelningar där ansvaret för fastställande, utarbetande och slutförande av finansieringsförslagen ålagts geografiska enheter istället för tematiska enheter beslutades att man skulle öka användningen av geografiska budgetposter och undvika små tematiska budgetposter. Personalresurserna fördelades därefter. Detta resulterade i att de åtaganden som ingicks för länderna i Asien och Latinamerika samt Medelhavsområdet (ALAMED-länderna) låg betydligt under anslagen, bara åtaganden för 2,2 miljoner euro ingicks för dessa regioner (nämligen Latinamerika) av de totala anslagen på 7 miljoner euro. De åtaganden som ingicks för AVS-länderna – även om dessa kraftigt översteg de ursprungliga anslagen – kunde inte kompensera de underutnyttjade anslagen för ALAMED-länderna.

Under omorganisationen av kommissionen i november 1999 ändrades de interna reglerna för förvaltningen av budgeten och ansvaret för denna budgetpost ändrades i samband med en omflyttning av ansvarsområdena som kom mycket olägligt vid slutet av året. Omorganisationen ledde också till att utarbetandet av projekten försenades. För att undvika ett underutnyttjade av anslagen beslutade kommissionen att överföra medlen till budgetposten för miljö, som vid denna tidpunkt inte hade tillräckliga anslag.

Korrigerande åtgärder vidtogs under budgetåret 2000 och åtaganden ingicks, efter en överenskommelse mellan kommissionens avdelningar, för samtliga anslag för både ALAMED- och AVS-länderna, vilket framför allt ledde till att man inrättade en samordnande och programplanerande arbetsgrupp mellan avdelningarna.

Budgetpost B7-663 (Kamp mot sexturism i tredje land) infördes 1997 för att göra det möjligt för kommissionen att införa ett övergripande ramverk för kampen mot turism där barn utnyttjas sexuellt, som anges i KOM (96)547. Åtgärderna inriktades på att sätta stopp för de faktorer som ligger till grund för detta fenomen i både ursprungs- och destinationsländerna.

Det ursprungliga beloppet (500 000 ecu) fördubblades under 1999. Åtagandebemyndigandena på 1 miljon euro bibehölls på samma nivå under 2000.

När det gäller verksamheten ingicks under 1999 åtaganden för 768 652 euro för genomförandet av tre projekt som ingår i det mer övergripande ramverkets informationskampanjer:

- (1) Utveckling av en Internetplattform mot turism där barn utnyttjas sexuellt.
- (2) Antagande av en uppförandekod för researrangörer mot sexturism där barn utnyttjas.
- (3) Framställning av riktlinjer för journalister och media vad gäller att täcka frågor som rör sexuellt utnyttjande av barn.

Det gjorde det dessutom möjligt för kommissionen att aktivt delta i flera turistmässor och att producera och publicera relevant informationsmaterial.

Nedan ges närmare uppgifter om detta åtagande på 768 652 euro:

	<i>Åtganden 1999</i>			
	<i>Budgetpost B7-663</i>			
<i>Terre des hommes (TDH) Tyskland</i>	60%	122,954	<i>Internetplattform mot sexuellt utnyttjande av barn som är knuten till turism, för turister och yrkesverksamma inom turismnäringen – Fas I</i>	<i>Inrättande av nödvändiga strukturer, avsluta sökningarna på Internet och utformningen av Internetplattform.</i>
<i>ECPAT Sverige</i>	60%	239,396	<i>Uppförandekod för researrangörer mot sexturism där barn utnyttjas – Fas I</i>	<i>Inrättande av ett nät av deltagarländer, utformning av ett förfarande och organ för utvärdering.</i>
<i>Internationella journalistförbundet (IFJ)</i>	60%	32,610	<i>Projektet "Öka mediernas kunskaper om den etiska dimensionen avseende turismnäringens ansvar" – Fas I</i>	<i>Inrättande av riktlinjer för journalister avseende etiska och yrkesmässiga resultat i samband med rapportering, utveckling av en gemensam strategi mellan journalister och fackföreningar av gemensamma informationsstrategier.</i>
<i>Konsultföretaget STRATCOM</i>	100%	111,270	<i>Tekniskt bistånd</i>	
<i>Europeiska kommissionen</i>	100%	188,759	<i>Deltagare och utställare i turistmässor under 1999 och 2000</i>	<i>Produktion och spridning av reklamblad om EU:s kamp mot sexturism där barn utnyttjas och organisation av grupper för diskussion med resebranschen.</i>
<i>Europeiska kommissionen</i>	100%	73,663 (10.075+ 10.588+5 3.000)	<i>Publikationsmaterial</i>	<i>För en omfattande kunskapsökning</i>

(xxvi) Administrativa utgifter

(a) påminner om att den årliga kostnaden under 1999 för invaliditetsförsäkringar som beviljats tjänstemän vid samtliga institutioner vid fullständig och permanent invaliditet uppgick till 114 miljoner euro för cirka 2 700 tjänstemän; noterar att totalt 28 779 tjänstemän var anställda inom EU-institutionerna 1999; konstaterar att det stora antalet pensioneringar på grund av invaliditet tyder på en oönskad användning av denna typ av pension som ett led i personalpolitiken; skulle välkomna en jämförande studie, från revisionsrättens sida, av beloppen för invaliditetsförsäkringar i medlemsstaterna och vid andra internationella organisationer; uppmanar kommissionen att rapportera om de orsaker som ligger bakom denna sorts problem och säkerställa en strikt tillämpning av gällande bestämmelser,

(b) påminner om att ett fortbildningsprogram inrättades mellan EU och Förenta staterna för 20 år sedan genom vilket EU-tjänstemän, med åtminstone fem års erfarenhet, kan sändas till Förenta staterna för längre uppdrag till amerikanska akademiska institut; beklagar att inget sådant program existerar för europeiska universitet; uppmanar kommissionen att genomföra en utvärdering av programmets kostnadseffektivitet innan nästa ansvarsfrihetsförfarande inleds,

Kommissionens svar på punkt 9. (xxvi):

(a) INVALIDITETSPENSION

1. Pensionering på grund av invaliditet

Antalet pensioneringar på grund av invaliditet i de europeiska institutionerna under de senaste tio åren:

År	Alla institutioner			Kommissionen		
	Pension på grund av invaliditet	Antal anställda	%	Pension på grund av invaliditet	Antal anställda	%
1990	143	24 018	0,59	108	16 720	0,65
1991	134	24 629	0,54	104	17 175	0,61
1992	126	25 567	0,49	89	17 952	0,50
1993	140	26 359	0,53	99	18 576	0,53
1994	142	26 984	0,53	109	19 027	0,57
1995	153	28 868	0,53	113	20 143	0,56
1996	153	29 651	0,52	119	20 831	0,57
1997	157	30 048	0,52	107	21 190	0,50
1998	202	30 384	0,66	140	21 495	0,65
1999	205	30 599	0,67	151	21 603	0,70
2000	212	30 819	0,69	153	21 703	0,70

Procentandelen invaliditetspensionerade låg relativt stabil – på ungefär 0,53 % – fram till 1997 och steg sedan till 0,69 % under 2000.

Inom kommissionen berodde en del av denna ökning på objektiva faktorer som den åldrande arbetsstyrkan. Dessutom bör det påpekas att det stora antalet pensioneringar var relaterade till psykologiska besvär (46 % av sådana pensioneringar under de senaste fyra åren).

2. Kontroller av pensioneringar på grund av invaliditet – Förfarande för beslutsfattande

Förfarandet för pensionering på grund av invaliditet inleds på begäran av en anställd eller, om en anställd under en period på tre år har över 365 sjukdagar, av administrationen. I båda fallen begär tillsättningsmyndigheten ett yttrande från läkartjänsten som, om det är osannolikt att hälsotillståndet för personen i fråga kommer att förbättras inom en period som gör det möjligt att återinträda i tjänst, skall vända sig till invaliditetskommittén.

Invaliditetskommittén består av tre läkare: den förste utses av läkartjänsten, den andre utses av den berörda tjänstemannen och den tredje utses genom överenskommelse av de båda första läkarna. Kommittén utfärdar ett yttrande om invaliditeten, huruvida den har sitt upphov i yrkesmässiga faktorer och om tjänstemannens hälsotillstånd regelbundet bör undersökas. Tillsättningsmyndigheten fattar därefter sitt beslut.

Merparten av ansökningarna om invaliditetspension är berättigade och beviljas. Invaliditetskommitténs³ ansvarsfulla arbete finns dokumenterat i ett antal statistikuppgifter:

Genomsnittsåldern för pensionering genom invaliditetspension är 52,2 år och det genomsnittliga antalet tjänsteår är 20,6 år (siffror från de fyra senaste åren).

Procentandelen invaliditetspensioneringar inom OECD är 0,55 %, vilket motsvarar andelen inom kommissionen.

Procentandelen invaliditetspensioneringar inom de nationella offentliga myndigheterna varierar mellan 0,36 % och 1,07 % (siffror från Eurostat). Dessa siffror och alla eventuella jämförelser som kan komma att göras skall behandlas med försiktighet, eftersom vissa siffror är tio år gamla och då Eurostat mottog mycket lite information från medlemsstaterna (särskilt då det gäller vilka kategorier som ingår i siffrorna).

Slutligen är den genomsnittliga livslängden på dem som invalidiserats tio år kortare än för dem som mottar ålderspension.

Sammanfattningsvis finns inga fakta som stöder påståendet att "det stora antalet pensioneringar på grund av invaliditet tyder på en ooberättigad användning av denna typ av pension som ett led i personalpolitiken".

Revisionsrätten håller för närvarande på att avsluta sin granskning av sjukförsäkrans utgifter före och efter pensionering på grund av invaliditet och har därefter för avsikt att granska invaliditetskommitténs verksamhet.

3. Invaliditetspensionens påverkan på budgeten

Invaliditetspensionen är:

Om invaliditeten uppstått till följd av yrkesmässiga faktorer: 70 % av slutlönen.

I andra fall av invaliditet: den ålderspension som tjänstemannen skulle mottagit om han hade stannat i aktiv tjänst fram till 65 års ålder.

³

Det bör komma att bekräftas av revisionsrätten under 2001, vilken för närvarande håller på att avsluta en granskning av sjukförsäkrans utgifter före och efter pensionering på grund av invaliditet och som sedan har för avsikt att genomföra en granskning av invaliditetskommitténs verksamhet.

Under 2000 uppgick kostnaderna för invaliditetspension (för alla institutioner) till 124 miljoner euro och utbetalades till 2 885 personer enligt följande fördelning:

- 1 159 personer under 60 år.*
- 586 personer från 60 till 65 år.*
- 1 141 personer över 65 år.*

Situationen är därför ur budgetmässig synvinkel inte korrekt, eftersom de personer som är över 65 år fortsätter att inkluderas i utbetalningarna för invaliditetspension, trots att de egentligen borde ingå i ålderspensionsordningen. Om man bara räknar med de 1 159 personer som är under 60 år skulle budgeten för 2000 uppgå till ungefär 50 miljoner euro.

4. Förslag till förbättringar i samband med reformen

Den 28 februari 2001 godkände kommissionen dokumentet om riktlinjer för löner och pensioner som en del av reformen. Där föreslogs ett antal åtgärder för att få bestämmelserna om invaliditetspension att bli mer samstämmiga, bland annat att upphäva vissa bestämmelser som ibland gör invaliditetspensionen mer attraktiv än den normala ålderspensionen. Dessa inkluderar:

- Att invaliditetspensionen ersätts med ett invaliditetsbidrag som i sin tur ersätts med ålderspension från 65 års ålder, om inte högsta ersättningsnivå redan tidigare uppnåtts.*
- Att invaliditetsbidraget fastställs till 70 % av den senaste grundlönen istället för att beräkna den hypotetiska ålderspensionen för en komplett karriär.*
- Inga fler uppflyttningar i en högre lönekategori.*
- Att det lägsta invaliditetsbidraget fastställs till grundlönen för en tjänsteman i kategori D 4/1 (istället för 120 % av lönen för kategori D4/1).*
- Inga dubbla bidrag: om personen uppbär eventuella bidrag av samma typ eller mottar ersättning för någon verksamhet, skall den del som, när den adderas till invaliditetsbidraget, överstiger den senaste grundlönen, dras av från bidraget.*

(b) STIPENDIER I FÖRENTA STATERNA

1. Syfte och ursprung

Detta är ett årligt program (som förvaltas av en enhet inom kommissionen) som vissa amerikanska universitet och forskningscentrum, som önskar öka sina studenters och sin personals kunskaper om EU-frågor, erbjuder för att få en tjänsteman från de europeiska institutionerna att undervisa vissa klasser och/eller bedriva forskning.

Det inleddes under början av 1970-talet när kommissionen inbjöds att skicka stipendiater till vissa universitet eller forskningsinstitut i Förenta staterna (Harvard University och Brookings Institute i Washington) som önskade öka sina studenters kunskaper om EU-frågor.

Programmet uppfyller detta specifika behov och är utformat för att erbjuda utbildning och utbyte med EU:s största handelspartner. Det skulle därför vara svårt att utvidga ett sådant specifikt program till att omfatta europeiska universitet. Om behov finns förefaller det mer lämpligt att uppfylla det på andra sätt än genom ifrågavarande program.

Programmet omarbetades allteftersom det ökade i popularitet och utvidgades till att omfatta nio av de mest prestigefyllda offentliga och privata amerikanska universiteten och forskningscentrumen med erbjudande om högkvalitativ utbildning om EU-frågor (bilaga 1). Efter att först ha begränsats till kommissionens tjänstemän öppnades det senare för tjänstemän från övriga europeiska institutioner (parlamentet, rådet, domstolen, osv.).

Under perioden 1977–2001 kom 22 av de 106 stipendiater som deltog i programmet från andra institutioner än kommissionen.

För det akademiska året 2000-2001 har sju stipendier beviljats av Harvard University, Texas University, Duke University, George Mason University (Virginia), Tufts University och University of Washington i Seattle.

2. Stipendieprogrammet

Syftet med stipendierna inkluderar, beroende på programmet och intresseområdena, en kombination av följande:

. Undervisa i EU-frågor och internationella frågor i klasser eller seminarier på universitetsnivå och/eller studier som bedrivs efter avlagd universitetsexamen.

. Bedriva individuell forskning (t.ex. en undersökning av tekniköverföringen i Nordamerika: förslag för att förbättra tekniköverföringen inom gemenskapens forskning och utvecklingsprogram, Förenta staternas och EU:s östasiatiska politik, osv.), som delvis publicerats (t.ex. Euron från Europeiska unionens synvinkel, Miljövänligt strukturpolitiskt beslutsfattande - en analys av mekanismer och praxis i Förenta staterna och slutsats för Europeiska unionen, osv.).

. Bistå studenter och anställda lärare i EU-frågor.

. Hålla föreläsningar i EU-frågor både inom universitetet och inom den politiska världen och affärsvärlden.

Under slutet av vistelsen inlämnar stipendiaterna till urvalskommittén en rapport över sina aktiviteter under vistelsen.

3. Val av deltagare

- Sökandena väljs ut av en högnivåkommitté kallad Stipendiekommittén för akademiska vistelser (Committee on Fellowships and Academic Visits) som inrättades 1978.

Kommittén leds för närvarande av en generaldirektör, en kanslichef samt företrädare från fem andra avdelningar. De övriga institutionerna deltar i kommitténs arbete genom en företrädare för parlamentets och rådets sekretariat.

Eftersom det krävs att stipendiaterna skall dela med sig av sina kunskaper och erfarenheter i universitetsprogram på hög nivå och vara informella ambassadörer för de europeiska institutionerna, skall de vara tjänstemän som, utöver att behärska engelska och ha mycket goda färdigheter vad gäller mellanmänskliga relationer och forskning, ha utmärkta kunskaper och erfarenheter av EU-frågor på det politiska, ekonomiska eller rättsliga området. Faktum är att deltagarna i allmänhet har betydligt större erfarenhet från de europeiska institutionerna och politikområdena än de fem år som krävs, då de flesta som väljs ut befinner sig i löneklass A5-A3.

4. Kostnads-intäktsanalys

4.1 Intäkter

Det är inte lätt att kvantifiera de direkta intäkterna när det gäller denna typ av utbildning. Följande punkter kan dock anses utgöra en intäkt både för stipendiaten och för institutionen:

. För individerna gör programmet det möjligt att vidga sina kunskaper och erfarenheter genom att delta i värduniversitetets undervisning och forskningsprogram, vanligtvis i en mycket stimulerande miljö. Det ger också möjlighet att skapa förbindelser och knyta informella kontakter med den amerikanska akademiska, politiska och affärsmässiga världen.

Vinsterna när det gäller kunskaper, erfarenheter och nätverk beror givetvis på varje enskilt program. Följande kommentar sammanfattar fördelar som kan nås: "Harvard-stipendiet ger ett unikt tillfälle till nya intryck, utbildning på hög nivå och möjlighet att grundligt fördjupa sig i ett forskningsområde. Det övergripande resultatet är mycket positivt och erfarenheterna är både yrkesmässigt och mänskligt berikande".

För den institution där stipendiaterna arbetar utgör programmet ett (anspråkslöst) inslag i den utbildning som finns tillgänglig för chefer på mellan- och toppnivå.

Det ger stipendiaterna en möjlighet att fördjupa sina kunskaper och förvärva nya och ofta specialiserade kunskaper på området internationella relationer, politiska, ekonomiska och affärsmässiga förbindelser, i synnerhet mellan Förenta staterna och Europeiska unionen. Detta mycket specifika program kommer att fortsätta att ingå i utbildningsprogrammet för chefer.

Som betonas i ett flertal rapporter gör de kontakter som programmet underlättar, inte bara med den akademiska världen utan också med den politiska och affärsmässiga, det till en enastående metod vad gäller att representera, sprida information om och påverka, vilket är till fördel för de europeiska institutionerna och dess politikområden.

I detta sammanhang påpekade en stipendiat att "[dessa föreläsningar] gav ett ypperligt tillfälle att klargöra ett antal missuppfattningar om EG/EU". En annan stipendiat förklarade att "EU:s stipendieprogram berättigas mer än tillräckligt av den positiva påverkan det kan ha på potentiella ledare i Förenta staterna".

4.2. Kostnader

Utgifterna för dessa vistelser täcks av utgifterna för tjänsteresor.

Vistelserna behandlas som en längre tjänsteresa (definierad som en vistelse på minst fyra veckor på samma plats) och traktamentet kan därför, som anges i artikel 13.7 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna, minskas (inklusive hotellkostnader) med en fjärdedel.

Budgeten för 2000 uppgår för samtliga stipendier (programmen för 2000/2001) till 340 000 euro, eller ungefär 0,8 % av kommissionens totala budget för tjänsteresor.

Utöver de direkta kostnaderna tillkommer de indirekta kostnaderna i samband med att höga tjänstemän är frånvarande under denna period, dvs. en av tusen på lönelistan (7 till 9 stipendiater per år beroende på det antal A-tjänstemän som är berättigade till stipendiet under en period av nio månader).

Dessa vinster i form av kunskaper, erfarenheter och nätverk, kombinerat med effekterna på de amerikanska studenterna visar att vistelserna är till klar fördel för institutionerna. Detta uppväger mer än väl de direkta och indirekta kostnaderna (som faktiskt är ganska små) i samband med programmet och kan därför betraktas som en rimlig investering i en utbildning som finns tillgänglig för ett begränsat antal tjänstemän.

3.8. Handlingsplanen i tio punkter

10. gratulerar och uppmuntrar den budgetansvarige kommissionsledamoten som kämpat för att driva igenom välbehövliga förändringar; ser med tillfredsställelse att kommissionen efter upprepade uppmaningar från parlamentet om att minska den oacceptabelt höga andelen felaktigheter överlämnade handlingsplaner i februari 2000 och 2001; är beslutsamt att noga övervaka uppföljningen och genomförandet av handlingsplanen; beklagar avsaknaden av en "resultattavla för prestationer" som gör det möjligt att bedöma hur effektivt och ändamålsenligt kommissionens generaldirektörer i enlighet med reformprogrammen MAP 2000 och SEM 2000 förvaltar skattebetalarnas pengar; välkomnar att kommissionens på parlamentets inrådan inlett en genomgripande reform och föreslagit en omarbetning av budgetförordningen i syfte att förbättra ekonomisk förvaltning; förväntar sig att kommissionen gör åtaganden vad beträffar de punkter i den följande tiopunktsplanen vilka inte redan behandlats i samband med kommissionens reformering och rapporterar i en framstegsrapport om kommissionens reformering innan nästa ansvarsfrihetsförfarande inleds i november 2001. Parlamentet uppmanar kommissionen att beträffande

Kommissionens svar på punkt 10:

Kommissionen tackar föredraganden, kommittén i fråga och parlamentet för denna uppmuntran.

Kommissionen kommer under fjärde kvartalet 2001 att lämna ytterligare en lägesrapport som sammanfattar genomförandet av reformen fram till och med september 2001.

I. "årliga planer": för första gången sammanställa en sammanfattning per generaldirektorat av alla avslutade och ej avslutade arbetsuppgifter för 2000, eftersom det inte fastställts några årliga arbetsplaner för vart och ett av de 29 generaldirektoraten och arbetsbeskrivningar för alla de 59 tjänstemän som innehar A1-poster under 1999 eller under tidigare år; välkomnar att kommissionen i enlighet med åtgärd 22 i Vitboken om reformen av kommissionen skulle

införa individuella prestationsbedömningar för tjänstemän i lönegrad A1 och A2 i april 2001; beklagar de betydande förseningarna som medför att de första bedömningarna bara kommer att inledas i slutet av 2001, såsom det angavs i kommissionens beslut av den 22 december 2000 om bedömning, urval och utnämning av högre kommissionstjänstemän (SEK(2000)2305); begär att man översänder årliga arbetsplaner och, under sekretess, bedömningar av A1-tjänstemän; ber kommissionen att informera parlamentet om antalet tjänstemän som lämnat sina tjänster i enlighet med artiklarna 50 och 51 i tjänsteföreskrifterna; uppmanar kommissionen att ta hänsyn till personalbedömningarna; uppmanar kommissionen att genomföra åtgärder som gör det möjligt för kommissionen att avskeda A1-tjänstemän vars karriärutvecklingsrapporter vittnar om otillfredsställande arbetsprestationer,

Kommissionens svar på punkt 10. I.: Arbetsbeskrivningar för A1-tjänstemän

Kommissionen bekräftar sin avsikt att införa arbetsbeskrivningar för alla anställda, inklusive tjänstemän inom lönegraderna A1 och A2. På grundval av ett pilotprojekt under 2000 håller kommissionen för närvarande på att utarbeta riktlinjer som, när förhandlingarna avslutats, kommer att utgöra föremål för ett kommissionsbeslut under hösten 2001. Efter att beslutet antagits kommer arbetsbeskrivningar att införas och kommissionen bekräftar sitt åtagande om att överlämna arbetsbeskrivningarna för tjänstemän i lönegrad A1 till parlamentet.

Bedömningar av A1-tjänstemän

Tidpunkt för genomförandet

I kommissionens beslut av den 22 december 2000 anges att systemet för prestationsbedömningar av högre kommissionstjänstemän skall utformas och försiktigt genomföras genom att man tillämpar de metoder som bäst lämpar sig för institutionens uppgift, organisation och kultur. Kommissionen kommer att anlita externa konsulter för att genomföra uppgiften.

Det tar tid att inleda och avsluta anbudsförfarandet i strikt överensstämmelse med reglerna i direktiven om offentlig upphandling. Därför kan inte bedömningarna för det första året avslutas före 2002.

Meddelande om bedömningarna av A1-tjänstemän till parlamentet

I kommissionens beslut om högre kommissionstjänstemän anges det begränsade antal institutioner som kan få tillgång till bedömningarna samt skäl för att kunna begära tillgång till bedömningarna i fråga:

“De individuella bedömningarna av tjänstemännen kommer att förvaras i deras personakter, men fortsätter att vara konfidentiella för institutionens interna användning. Tillgången till bedömningarna utanför kommissionen kommer bara att tillåtas de berättigade EU-institutionerna (dvs. EG-domstolen och revisionsrätten) för att de skall kunna uppfylla sina huvudsakliga skyldigheter enligt fördraget, men i enlighet med fördragets artikel 287”.

Avsked av A1-tjänstemän

I beslutet om högre kommissionstjänstemän anges att kommissionen efter två på varandra följande otillfredsställande bedömningar kan överväga att ge tjänstemannen andra arbetsuppgifter, genom att följa ett normalt urvalsförfarande eller genom ett beslut enligt artikel 7 i tjänsteföreskrifterna. De tjänstemän som inte uppnår tillfredsställande resultat kan också placeras i en lägre lönekategori.

Antal tjänstemän där artikel 50 har tillämpats

<i>Under perioden 1995-1999:</i>	<i>25</i>
<i>Under 2000:</i>	<i>5 A1 och 2 A2</i>
<i>Fram till den 30 juni 2001:</i>	<i>2 A1 och 10 A2</i>
<i>Totalt antal:</i>	<i>254</i>

Inga tjänstemän lämnade under 2000 sin tjänst enligt artikel 51 i tjänsteföreskrifterna. Kommissionen kommer att införa nya förfaranden när det gäller bristande arbetsinsatser. Som anges i kommissionens beslut av den 21 december 2000 om bedömning, urval och utnämning av högre kommissionstjänstemän skall dessa nya förfaranden också tillämpas på tjänstemän i lönegrad A1 och A2.

Inom ramen för den verksamhetsbaserade förvaltningen är den årliga förvaltningsplanen i första hand det instrument som varje avdelning använder för att organisera och förbättra förvaltningen av sina verksamheter och resurser på grundval av fastställda mål. Det är också det instrument som omvandlar kommissionens politiska prioriteringar till konkreta åtgärder och säkerställer deras uppföljning, övervakning och utvärdering. Det innehåller alla inslag (mål, indikatorer, beskrivning av övervaknings- och rapporteringssystem och av utvärderingsplaner, personal- och budgetresurser) som gör det möjligt för varje avdelning att aktivt, effektivt och ändamålsenligt följa upp genomförandet av verksamheten. Arbetet med den årliga förvaltningsplanen för 2002 kommer att inledas under andra halvan av 2001. Arbetsprogrammet offentliggörs varje år.

II. "årlig förklaring": se till att varje kommissionsledamot, generaldirektör och delegationschef från och med juni 2001 skall underteckna en årlig förklaring och att adekvata kontroller införts, samt se till att alla dessa personer från och med mars 2002 skall underteckna en förklaring om att alla anslag som hon eller han ansvarar för enligt hennes eller hans vetskap utnyttjats i enlighet med principerna om sund och effektiv förvaltning; noterar att följderna av att inte underteckna, och att inte leva upp till de förväntningar som härrör från dessa förklaringar, liksom följderna för ansvarskedjan, måste klarläggas,

Kommissionens svar på punkt 10. II.:

Som anges i åtgärd 82 i vitboken om den administrativa reformen och i punkterna 4.9 och 4.10 i stadgarna om rättigheter och skyldigheter för delegerade utanordnare, som kommissionen antog den 13 december 2000, krävs att varje generaldirektör och avdelningschef från 2002 och framåt skall utarbeta en årlig verksamhetsrapport till vilken skall bifogas information om budgetförvaltningen och redovisningen i det generaldirektorat eller den enhet som berörs samt att underteckna en förklaring som intygar att enheterna drivs på ett korrekt sätt, och särskilt att det interna kontrollsystem som inrättats är tillförlitligt.

Rapporten och förklaringen syftar till att förbättra den interna förvaltningen av ekonomiska och mänskliga resurser. De ändrar på intet sätt kommissionens ansvarsskyldighet inför den ansvarsfrihetsbeviljande myndigheten eller generaldirektörernas och avdelningschefernas ansvarsskyldighet gentemot kommissionen. Deras ansvarsskyldighet som delegerade utanordnare är oförändrad och ingår i förklaringen, men utan att utvidgas.

Förklaringen skall dels ge uttryck för rimliga garantier från generaldirektörerna och avdelningscheferna, som skall grundas både på deras egen bedömning och på tillgänglig information, om att de resurser som tilldelats de verksamheter som beskrivs i årsrapporten under föregående år har använts enligt principerna om laglighet, korrekthet och sund ekonomisk förvaltning och dels att de, där det finns behov, skall förbättra de förvaltningssystem eller interna kontrollsystem som de är ansvariga för.

När de utformar förklaringen kan generaldirektörerna och avdelningscheferna ange förbehåll som hindrar dem från att ge rimliga garantier. Sådana förbehåll relaterar till brister i organisationen av de interna kontrollerna inom generaldirektoratet som den delegerade utanordnaren har kännedom om. När den delegerade utanordnaren gör kommissionen uppmärksam på dessa brister anger han också vilka lösningar som planeras och en tidsplan för att åtgärda dem.

När kommissionen mottagit alla individuella rapporter och garantier skall kommissionen anta en sammanfattande rapport. Därmed kan kommissionen notera eventuella förbehåll, kritisera de föreslagna lösningarna eller tidsplanen och övervaka deras genomförande. Den sammanfattande rapporten blir därmed inte bara ett internt förvaltningsinstrument för att mäta enheternas resultat och prestationer, utan också ytterligare en informationskälla för institutionerna om hur institutionen förvaltas.

Dessa rapporter och förklaringars innehåll och omfattning och förfarandet för deras utformning och interna och externa användning anges i det meddelande som kommissionen antog den 27 juni 2001 (SEK (2001) 875/6). Kommissionen beslutade att årsrapporten, med förklaringen, skall vara färdig senast den 1 maj varje år.

I juni 2001 lämnade generaldirektörerna och avdelningscheferna en delrapport och förklaring som angav de åtgärder som vidtagits för att genomföra den ekonomiska reformen. I linje med faktainnehållet i rapporterna, anges i förklaringen bara att de uppgifter som lämnats är korrekta.

Under det första året ges också kommissionen möjlighet att rapportera till de övriga institutionerna, särskilt till parlamentet, om hur den ekonomiska reformen fortskrider. Det visar den prioriteringsnivå som kommissionen fäster vid en smidig övergångsfas och information till de övriga institutionerna om de resultat som förväntas under 2002 mot bakgrund av de framsteg som gjorts under 2001.

III. "serietabell" (league table): införa ett passande informationssystem för förvaltningen som gör det möjligt att genomföra kvalitativa och kvantitativa utvärderingar varpå man inom kommissionen kan utbyta erfarenheter om mest lämpade metoder; noterar att det inte fanns någon statistisk uppdelning per generaldirektorat för de 2 805 åtagandeförslag, betalningar och beslut om indrivning för år 1999 som av flera olika anledningar inte godkännts av styrekonomen och utanordnaren, bland annat på grund av felaktiga kontraktsförslag, felaktiga utgifter, icke kvalificerade stödmottagare, otillräckliga hänsynstaganden till ekonomi och "valuta för pengarna" samt dubbla utbetalningar; uppmanar till jämförelse mellan

generaldirektörer utifrån ett antal förvaltningskriterier, inbegripet betalningsförseningar, utestående betalningar, inledda och slutförda återkrav, faktiskt och planerat anslagsutnyttjande, utbildningstimmar, genomsnittlig tid för obesatta tjänster och åtgärder efter ekonomiska granskningar, resultatutvärdering, anklagelser om försummelser från uppgiftslämnare och rapporter från byrån för bedrägeribekämpning.

Kommissionens svar på punkt 10. III.:

Som anges i svaret på föregående punkt (10.II), skall generaldirektoraten från 2002 systematiskt utarbeta årliga verksamhetsrapporter inklusive en förklaring från generaldirektören om de interna kontrollernas korrekthet. Kommissionen anser att sammanfattningen av generaldirektoratens årsrapporter är ett av de inslag utifrån vilket man kan bedöma kommissionens resultat. I årsrapporten för 2000 kommer kommissionen att utarbeta en sammanfattning av reformens genomförande i varje GD. Information om resultatet från budgetgenomförandet, vilande åtaganden, utestående åtaganden och betalningsfrister kommer att lämnas.

En klassificering där avdelningarnas resultat jämförs mot indikatorer riskerar att ge missledande information till följd av de vitt skilda situationer som de olika generaldirektoraten och avdelningarna befinner sig i, och det skulle därför bli svårt att göra en meningsfull jämförelse mellan generaldirektoraten.

Kommissionen kommer att utarbeta en sammanfattande rapport för att fastställa hur långt reformen framskridit inom samtliga generaldirektorat.

När det gäller "anklagelser om försummelser från uppgiftslämnare" hänvisar kommissionen till punkt 10 VI.

IV. Uppföljning av revisioner, utvärderingar och budgetgenomförande:

(a) "revisioner": halvårsvis till den ansvarsbeviljande myndigheten översända en sammanfattning av de nyckelresultat, rekommendationer och uppföljningar som följt på samtliga interna revisioner som genomförts av kommissionen; konstaterar att de åtgärder som vidtagits till följd av de revisioner som genomförts av styrekonomen 1999 inte alltid har varit snabba, effektiva eller tillräckligt omfattande; uppmanar kommissionen att uppge vilka åtgärder som vidtagits till följd av de revisioner som anges i bilaga 3,

Kommissionens svar på punkt 10. IV.:

I internrevisionstjänstens årsrapport för 2000 anges hur tjänsten inrättades under 2000, hur dess kapacitet gradvis byggdes upp och vilka granskningsverksamheter som genomförts och som i själva verket ännu pågick den 31 december 2000. Under det andra halvåret 2001 kommer internrevisionstjänsten att presentera en delrapport för 2001 med de resultat som hittills uppnåtts.

Innan internrevisionstjänsten inrättades vidtog generaldirektoraten åtgärder för att korrigera de brister som fastställdes vid granskningarna. Ekonomistyrningen gjorde en uppföljning av de granskningar som följde. Denna strategi har stärkts genom inrättandet av internrevisionstjänsten och kommittén för revisionsuppföljning, som gör en övergripande uppföljning av rekommendationer.

(b) "sektoriella utvärderingar": sektorsvis genomföra regelbundna utvärderingar av politiken och presentera resultaten vid sammanträden i budgetkontrollutskottet i närvaro av generaldirektören för det berörda generaldirektoratet, den för ärendet ansvariga ledamoten av revisionsrätten och en delegation från parlamentets behöriga specialiserade utskott,

Kommissionens svar på punkt 10. IV. (b):

Enligt principen om kommissionens kollegiala ansvar och enligt ramavtalet om förbindelserna mellan parlamentet och kommissionen, kommer de kommissionsledamöter som är ansvariga för budgeten och den administrativa reformen att presentera en sammanfattande rapport av generaldirektoratens årsrapporter inför parlamentets behöriga organ, särskilt budgetutskottet och budgetkontrollutskottet.

Övriga kommissionsledamöter kommer att ge sin politiska bedömning av de områden som de är ansvariga för enligt de förfaranden som man enas om med parlamentsutskotten. De kan begära att generaldirektören presenterar sin verksamhetsrapport inför parlamentsutskottet i fråga.

Kommissionen presenterar gärna resultaten från de utvärderingar som genomförts.

(c) "genomförandebelopp": sända en företrädare till parlamentets budgetkontrollutskott för att där lägga fram och förklara kvartalsvisa belopp för budgetgenomförandet, i stora drag sammanfatta och undersöka eventuella trender eller potentiella områden som kan väcka bekymmer liksom även problem relaterade till sena betalningar, i syfte att ge underlag för parlamentets prioritering vilken består i att noga och regelbundet övervaka budgetutgifterna under årets lopp; beklagar att analysen av den ekonomiska förvaltningen för budgetåret 1999 är ofullständig och endast finns tillgänglig på ett språk; uppmanar kommissionen att lägga fram en fullständig analys för efterföljande år och tillse att den är tillgänglig på samtliga officiella språk,

Kommissionens svar på punkt 10. IV. (c):

Parlamentet informeras regelbundet om hur genomförandet av budgeten fortskrider och kommissionen har nyligen börjat lämna en veckovis sammanfattning till parlamentets budgetkontrollutskott och övriga institutioner som, för varje budgetrubrik, visar åtagandenas faktiska genomförande, betalningar och utestående åtaganden.

Kommissionen informerar parlamentet i realtid, dvs. mycket snabbare än tidigare, även om det bara är genomförbart på ett språk.

Kommissionen använder gärna detta nya system för att presentera genomförandet av budgeten.

V. "ypande av uppgifter": skärpa tolkningen av och strikt tillämpa gällande bestämmelser i syfte att undvika situationer som dem där tidigare kommissionsledamöter, särskilt tillsatta kanslianställda eller tjänstemän på ett olämpligt sätt kan utnyttja sin internt förvärvade vetenskap och sakkunskap till förmån för privata intressegrupper eller företag; påpekar att ett antal högre tjänstemän gjorde sig skyldiga till ett sådant handlande under 1999; noterar att det finns bestämmelser⁴ som föreskriver att kommissionen särskilt måste fastställa vilka tjänster

⁴ Artikel 16 i tjänsteföreskrifterna

som medför att innehavarna av sådana tjänster under tre år efter det att de lämnat tjänsten inte får utöva yrkesverksamhet, mot ersättning eller ej; begär detaljerade upplysningar om dessa tjänster och information om tillämpningen av dessa bestämmelser eller liknande bestämmelser på före detta kommissionsledamöter, särskilt tillsatta kanslianställda, chefer för delegationer eller representationskontor eller generaldirektörer,

Kommissionens svar på punkt 10. V.:

Under senare år har de offentliga myndigheternas etik och integritet fått ökad uppmärksamhet, eftersom en effektiv etisk ram för de offentliga myndigheterna är en förutsättning och grund för att få allmänhetens förtroende. Tjänsteföreskrifterna innehåller särskilda regler om de grundläggande skyldigheter som är tillämpliga på tidigare tjänstemän och tillfälligt anställda som erbjuds en tjänst i den privata sektorn och om förfarande för att få tillstånd. I artiklarna 16, 17 och 18 i tjänsteföreskrifterna anges att en tjänsteman, även efter att ha lämnat tjänsten, skall uppträda med heder och omdöme. Kommissionen vakar över att dessa regler iakttas. Tidigare tjänstemän eller tillfälligt anställda måste därför undvika att använda all potentiellt känslig information som förvärvats under deras tjänsteutövning inom kommissionen.

I artikel 16 i tjänsteföreskrifterna anges att institutionerna skall fastställa vilka tjänster som medför att innehavarna av sådana tjänster under tre år efter det att de lämnat tjänsten inte får utöva yrkesverksamhet. I praktiken har det inte varit möjligt att upprätta en omfattande förteckning. Emellertid görs en grundlig genomgång, särskilt av erbjudanden till höga kommissionstjänstemän, inom ramen för ett särskilt förfarande innan den berörde tjänstemannen tillåts åta sig det nya uppdraget. I tillåtelsen ingår en skyldighet att helt och vid varje tidpunkt iakttä tjänsteföreskrifternas villkor och principer. Det förfarande för tillstånd som anges i artikel 16 i tjänsteföreskrifterna håller på att ses över som ett led i reformen.

När det gäller tidigare kommissionsledamöter skall de svara för sina handlingar och sitt uppförande enligt fördragen (artikel 213.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen). Dessutom är tidigare kommissionsledamöter enligt uppförandekoden för kommissionsledamöter skyldiga att informera kommissionen om sina avsikter att utöva yrkesverksamhet inom ett år efter det att de lämnat kommissionen. Om verksamheten har anknytning till tidigare ansvarsområden fattar kommissionen beslut efter att ha rådfrågat "en etisk kommitté" om verksamheternas förenlighet med artikel 213 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

VI. "anmälan": säkerställa att den ansvarsbeviljande myndigheten informeras åtminstone en gång om året om alla slutförda undersökningar om påståenden om allvarliga förseelser, inklusive datum för när anmälan gjordes, en beskrivning av den påstådda förseelsen och de åtgärder som vidtagits av kommissionen, datum för när dessa uppgifter utlämnats till revisionsrätten och/eller OLAF och detaljer om alla uppföljningsåtgärder inklusive inledande av administrativa eller disciplinära förfaranden och åtgärder som vidtagits för att skydda anmälarens rättsliga ställning; välkomnar att kommissionen den 29 november 2000 antog ett rådgivande dokument om framförande av misstankar om allvarliga missförhållanden (SEK(2000) 2078); välkomnar att kommissionen på ett tillfredsställande sätt undersökt anklagelser som vidarebefordrats från budgetkontrollutskottet, inbegripet dem som handlar om användningen av gemenskapsmedel i Bolivia (tekniskt bistånd), Colombia (Tumacos bostadsprojekt) och Libanon (flyktingläger organiserade av FN:s hjälporganisation för palestinska flyktingar).

Kommissionens svar på punkt 10. VI.:

Mellan januari 2000 och juli 2001 har inga disciplinära förfaranden inletts på grundval av berättigade misstankar om allvarliga missförhållanden som lämnats av kommissionstjänstemän.

Kompletterande information har lämnats av en tjänsteman i form av en anmälan, vilket bidrog till att avsluta en undersökning av OLAF, vars slutsatser överlämnats till kommissionen och berörda rättsliga myndigheter.

VII. disciplinära förfaranden och sanktioner: tillhandahålla sammanfattande information om slutförda administrativa utredningar och disciplinära förfaranden; noterar att kommissionen lämnat uppgifter om 14 av de 26 fall som inletts, genomförts eller slutförts, eller som handlade om utgifter för budgetåret 1999; anser att de 12 fall som fortfarande är under behandling bör behandlas under nästa ansvarsfrihetsförfarande; uppmanar kommissionen att tillämpa lämpliga stränga påföljder mot personer som begår allvarliga försummelse i tjänsten, även om det skulle röra sig om kommissionsledamöter, särskilt tillsatta kanslianställda eller delegationschefer; påminner om att tjänstemännens pensionsrättigheter enligt tjänsteföreskrifterna kan dras in; begär att få information om hur det reviderade disciplinära förfarandet fungerar i synnerhet vad beträffar extern övervakning; tar del av kommissionens konsultationsdokument av den 29 november 2000 om reformen av disciplinära förfaranden (SEK(2000)2079) och konstaterar att de förslag som ingår i denna är otillräckliga eftersom

(a) den externa komponenten som planeras är för svag: endast ordföranden för den disciplinära nämnden skall tillsättas externt och med ett kontrakt som endast kan förlängas från år till år,

(b) det planerade inrättandet av ytterligare en "Investigation and Disciplinary Office" (undersöknings- och disciplinärnämnd) för att genomföra administrativa undersökningar skulle leda till behörighetsöverlappningar och behörighetskonflikter med Europeiska byrån för bedrägeribekämpning OLAF, till vilken kommissionen redan har överlämnat ansvaret för administrativa undersökningar för fall då tjänstemän grovt åsidosatt sina förpliktelser enligt tjänsteföreskrifterna,

(c) frågan om tjänstemännens ekonomiska ansvar för de skador som de orsakat helt undantagits och kommissionen hittills inte kommit med några förslag om detta,

Kommissionens svar på punkt 10. VII.:

Liksom förra gången kommer kommissionen att vid nästa ansvarsfrihetsförfarande förse budgetkontrollutskottet med en sammanfattning av de disciplinära förfarandena.

(a) Kommissionen instämmer inte i att den externa komponenten är för svag.

Ordförandens roll är viktig: han är ansvarig för sammansättningen av disciplinnämnden inom vilken han skall utse en rapportör. Dessutom säkerställer ordföranden att de olika beslut som nämnden fattar genomförs och att all relevant information och dokumentation lämnas till var och en av medlemmarna. Det innebär att utföra kompletterande undersökningar, rådfråga rättstjänsten, kalla vittnen och att lämna nämndens yttrande till tillsättningsmyndigheten.

Det faktum att ordföranden rekryteras externt är en garanti för neutralitet, och även om han inte deltar i omröstningen i de frågor som nämnden behandlar, utom när det gäller frågor om förfaranden eller vid delad omröstning, spelar han en viktig roll genom att säkerställa att nämnden utför sina uppgifter på ett korrekt sätt.

(b) I juli 2000 inrättade kommissionen inom sitt generaldirektorat för personal och administration en särskild enhet som förbereder och behandlar disciplinära ärenden. Denna enhet blev verksam i januari 2001. Den kommer att förstärkas och kallas "undersöknings- och disciplinnämnden". Dess uppgifter skiljer sig tydligt från OLAF:s, som har prioriterade befogenheter att undersöka vissa typer av allvarliga missförhållanden. Därför, i syfte att avlägsna alla tvivel, rådfrågar alltid kommissionen OLAF när det gäller upptäckta eller misstänkta fall av tjänstefel för att försäkra sig om att OLAF inte redan inlett eller har för avsikt att inleda en undersökning. Det nära samarbetet mellan den enhet som är ansvarig för disciplinära och administrativa förfaranden och OLAF kommer att kodifieras i ett samarbetsavtal, där delar kommer att ingå i en handbok för interna förfaranden.

(c) I sitt meddelande "Nya riktlinjer för reform av personalpolitiken" av den 18 juli 2001 (SEK(2001) 1202/6) medger kommissionen att artikel 22 i tjänsteföreskrifterna är av uppenbar betydelse, inte bara för att det är den sista punkt som måste regleras i reformen av de disciplinära förfarandena, utan också för att den ingår i reformen av den ekonomiska förvaltningen. Kommissionen tillägger att det i framtiden finns behov av att utarbeta riktlinjer om tillämpningen av artikel 22.

Även om kommissionen anger att den allmänna principen bör vara att personligt ekonomiskt ansvar bara skall gälla i undantagsfall, då det inte är tillämpligt på mindre felaktigheter eller misstag, har den gett riktlinjer för vilka inslag sådana riktlinjer skall täcka.

Dessutom, då allvarliga missförhållanden även innebär ett brott mot nationell straffrätt, gör tillsättningsmyndigheten de nationella rättsliga myndigheterna uppmärksam på ärendet.

VIII. Blaklistan: upprätta en uppdaterad central databas, i linje med bästa praxis som vid Världsbanken, med namn på företag och enskilda personer som befunnits skyldiga till bedrägeri mot unionens budget i syfte att undvika att olika enheter tilldelar kontrakt åt samma företag eller personer; ber att detaljerade upplysningar över dömda bedragare skall publiceras på kommissionens webbsida; beklagar att systemet för tidig varning, den så kallade Greylistan, har mött otillräcklig förståelse och inte tillämpas strikt inom hela kommissionen; påpekar att organisationer med direkta förbindelser till personer som arbetar eller har arbetat vid Europeiska unionens institutioner inte får favoriseras; begär att både Blaklistan och Greylistan skall integreras i det centrala fakturaregister, som planeras till april 2001, under åtgärd 11 i vitboken om reformen av kommissionen (KOM(2000) 200) och med den centrala kontraktsdatabasen, som planeras till juni 2001, under åtgärd 74 i vitboken om reformen av kommissionen; ber kommissionen att lägga fram förslag till ändring av rådets förordning (EG) nr 1469/95 av den 22 juni 1995 om åtgärder som skall vidtas gentemot vissa förmånstagare till transaktioner som finansieras av garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket i syfte att i ett register kunna föra upp företag som är misstänkta för oriktigheter och bedrägerier; ber kommissionen tillse att alla externa avtalsparter anger om de har arbetat inom EU-institutionerna; förbehåller sig rätten att göra utredningar om enskilda kontrakt; uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag till en rättslig grund som gör det möjligt för kommissionen att införa namn på företag och enskilda på Blaklistan,

Kommissionens svar på punkt 10. VIII.:

Kommissionen delar Europaparlamentets synpunkter om att företag och personer som befunnits skyldiga till bedrägeri mot unionens budget i princip inte skall beviljas några fler kontrakt med unionen. Denna princip anges uttryckligen i den nya budgetförordningen.

Kommissionen har därför, inom ramen för ett förvarningssystem, för avsikt att hindra att kontrakt i framtiden ingås med företag eller personer som förskingrat medel från unionens budget. Kommissionen instämmer helt i att det finns ett behov av att skydda gemenskapens ekonomiska intressen genom ett system som omfattar alla kommissionens avdelningar för att undvika all splittring och alla inkonsekvenser som kan uppstå vid behandlingen av problemet.

Emellertid får man inte glömma de regler som gemenskapens institutioner måste iaktta när de inrättar ett register över avtalsslutande parter för de ändamål som anges ovan. Om de metoder som kommissionen antar för detta ändamål strider mot de avtalsslutande parternas berättigade rättigheter, kan inte den inrättade mekanismen tillämpas.

I förordning (EG) nr 45/2001 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter, anges ett antal begränsningar för kommissionens behörighet att upprätta, sprida och använda register som innehåller personuppgifter.

Det bör påpekas att det förvarningssystem som beskrivs i den artikel som nämns i den nya budgetförordningen enbart bör betraktas som ett instrument och stöd för utanordnarna, som är fortsatt ansvariga för det beslut som fullföljs från fall till fall.

På ett mer allmänt plan genomför kommissionen de olika åtgärderna i vitboken och särskilt åtgärd 94 ("bedrägerisäkring" av avtalsförvaltningen) både i avsikt att förhindra och att avskräcka. Syftet är att säkerställa kontrollen av hela det avtalsenliga åtagandet (och bifogade dokument) och att göra det möjligt att spåra varje avtalsslutande parts tidigare resultat. Därmed skapas inom kommissionen en generellt mer gynnsam miljö för ett sunt och effektivt skydd av gemenskapens ekonomiska intressen.

Kommissionen har antagit ett förslag till direktiv om samordning av förfaranden (KOM (2000) 275 slutlig av den 30 augusti 2000) vid beviljande av offentligt upphandlingskontrakt för varor, offentligt upphandlingskontrakt för tjänster och offentligt upphandlingskontrakt för bygg- och anläggningsarbete, som inför en obligatorisk mekanism som utesluter anbudsgivare som dömts för organiserad brottslighet, korruption eller bedrägeri mot gemenskapens ekonomiska intressen samt en frivillig mekanism som utesluter ekonomiska aktörer som "inte är pålitliga". Dessutom skall ett särskilt initiativ träda i kraft i november 2001 där ett system inrättas för utbyte av information mellan medlemsstaterna som gör det möjligt att utesluta de anbudsgivare som dömts för vissa överträdelser från offentliga kontrakt.

OLAF står i kontakt med kommissionens avdelningar och har påbörjat arbetet med att se över svartlistningsmekanismen inom jordbrukssektorn i syfte att klargöra gällande bestämmelser för att säkerställa en mer sammanhängande tillämpning av förordningen. Ett förslag till en övergripande förordning med förslag om att utvidga svartlistningsmekanismen till andra sektorer planeras under 2003.

IX. "indrivning av förlorade medel": säkerställa att det inte råder någon släpphänthet eller underlåtenhet när det gäller att driva in medel som felaktigt betalats ut till medlemsstaterna, företag eller enskilda; efterlyser en regelbunden, minst årlig, rapportering om de framsteg som görs av den centrala indrivningsenheten som inrättades i juli 2000 med uppgifter för varje generaldirektorat om alla avklarade och oavklarade återkrav; uppmanar kommissionen att snarast möjligt återkräva felaktigt gjorda utbetalningar för budgetåret 1999 som upptäckts av revisionsrätten och att i framtiden inleda indrivningsförfaranden inom tre månader efter det att revisionsrätten tillhandahållit detaljer om regelbrotten; begär att kommissionskollegiet skall fatta ett formellt beslut, liknande dem som fattas under förfarandet för avslutande av räkenskaperna, om man avser att avstå från fordringar som överstiger 1 miljon euro; tillse att en "brandmur" införs så att beslut fattade av tjänstemän undantas från varje slag av politisk inblandning,

Kommissionens svar på punkt 10. IX.:

Rapporterna om uppbörd av fordringar kommer att lämnas när resultaträkningen för 2001 presenteras och efter det att man infört den tillämpade informatik som nu anpassats.

I sitt meddelande om genomförandet av åtgärd 96 "Effektivare återvinning av felaktigt utbetalda medel" valde kommissionen att inte inrätta en central uppbördsenhet, utan att förstärka och förbättra uppgiftsfördelningen mellan de aktörer som är inblandade – dvs. utanordnare och räkenskapsförare – när det gäller förfarandet för uppbörd av fordringar.

Till följd av att de GD:n som har befogenheter att göra utbetalningar enligt åtgärd 96 fått ökat ansvar, måste de införa lämpliga strukturer för att utfärda betalningskrav enligt principen om sund ekonomisk förvaltning.

I samband med beviljandet av ansvarsfrihet för genomförandet av 1999 års budget har kommissionen åtagit sig att se till att ett beslut fattas på lämplig nivå vad gäller avskrivningar av skulder på över 1 miljon euro. Denna åtgärd kommer att införas i nästa utgåva av reglerna för de interna förfarandena för uppbörd av skulder som för närvarande håller på att omarbetas.

Varje beslut med ekonomisk påverkan – särskilt utfärdande, minskning eller annullering av ett betalningskrav – måste fattas i enlighet med de förfaranden som anges i budgetförordningen.

I reglerna om god förvaltningssed för Europeiska kommissionens anställda finns slutligen riktlinjer för saklighet och opartiskhet som anger att anställda alltid skall "handla sakligt och opartiskt, i gemenskapens intressen och för det allmänna bästa. De skall handla självständigt inom de politiska ramar som kommissionen har fastställt och i sitt handlande aldrig låta sig vägledas av personliga eller nationella intressen eller politiska påtryckningar."

X. "arkivering": med hänsyn till bästa praxis i medlemsstaterna och den mest kostnadseffektiva teknologin införa elektronisk arkivering av alla dokument för att undvika att handlingar försvinner eller förläggs; beklagar att inga synliga åtgärder vidtagits, trots att parlamentet i punkt 1.e i sin ovannämnda resolution av den 13 april 2000 om uppskjutandet av beslutet om ansvarsfrihet för budgetåret 1998 bad kommissionen lägga fram detaljerade föreskrifter om nya arkiveringsrutiner och genomföra fullständiga administrativa utredningar då man upptäcker att handlingar försvunnit.

Kommissionens svar på punkt 10. X.:

Kommissionen har genomfört en omfattande granskning av alla förfaranden och regler för arkivering och förvaltning av dokument. På grund av det ökade antalet medier, ingångs-

och utgångsställen och förfaranden som sköts av avdelningar som ofta är decentraliserade, måste reglerna klargöras och säkerheten garanteras när det gäller förvaringen av dokument och post. Införandet av moderna och konsekventa dokumentregistrerings- och arkiveringssystem underströks också i samband med den planerade övergången till en e-kommission.

Utvecklingen av ett helt elektroniskt arkiveringssystem som omfattar alla kommissionens dokument skulle kräva betydande investeringar och ta mycket tid i anspråk. Det skulle inte kunna genomföras utan att ta hänsyn till befintliga system samt teknisk utveckling.

Kommissionen kommer inom kort att motta ett beslut för godkännande som häver och ersätter beslutet från 1986 för att åtgärda vissa brister, särskilt efter den massiva ökningen av användningen av informationsteknik, och även ett omfattande arbetsprogram som slutligen bör resultera i att säkra och tillförlitliga dokumentförvaltningssystem införs.

Bilaga 2

Parlamentet begärde vissa kompletterande granskningsrapporter som ingår i bilaga 2 till resolutionen enligt följande:

GRANSKNINGSRAPPORTER SOM BEGÄRTS MEN ÄNNU INTE MOTTAGITS AV FÖREDRAGANDEN FÖR ANSVARSFRIHET	
GENERALDIREKTORAT	OMRÅDE
Regionalpolitik	Medlemsstaternas granskningar och utvärderingar
Gemensamma forskningscentret	Interna revisionsrapporter
Yttre förbindelser	Alla <i>kontrollrapporter</i> från delegationerna (Angola, Bolivien, Bosnien, Gambia, Lesotho, Malawi, Nicaragua, Pakistan, Rumänien, Senegal, Swaziland, Schweiz och Tanzania)
Kontoret för humanitärt bistånd (ECHO)	Rapport om de viktigaste rekommendationerna från revisionen och de åtgärder som vidtagits, inklusive återvinning av medel <i>Röda korset i Jugoslavien</i>
Utvidgning	Rapport om de viktigaste rekommendationerna från revisionen och de åtgärder som vidtagits, inklusive återvinning av medel
Personal och administration	Revision av budgetposterna i kapitel A-30 (gemenskapsbidrag)
Informationssamhället	Integrerat resursförvaltningssystem (Integrated Resource Management System)
Ekonomi och finans	Interna revisionsrapporter
Press- och informationstjänsten	Revision av representationskontoren (Helsingfors, Wien, Madrid och Barcelona)

Kommissionens svar:

Kommissionen tillhandahåller uppgifterna i den form som begärs.